

PB NUMMER	SECTIE	KOPJE / SAMENVATTING
P.B. 2010, no. 1	V	BESLUIT van de 1ste december tot afkondiging van het Besluit van 13 november 2009 houdende wijziging van het Besluit paspoortgelden in verband met de indexering van de tarieven voor het jaar 2010 en de verstrekking van de Nederlandse identiteitskaarten aan kinderen tegen een gereduceerd bedrag. <i>Uit de Nota van Toelichting:</i> De onderhavige wijziging van het Besluit paspoortgelden, betreft in de eerste plaats een aanpassing van de op basis van artikel 7, eerste lid, onder a, van de Paspoortwet vast te stellen kosten voor reisdocumenten die een gemeente dan wel een eilandgebied van de Nederlandse Antillen of Aruba aan het Rijk verschuldigd is, de op basis van artikel 7, eerste lid, onder b, van die wet, genoemde rechten die een aanvrager aan het Rijk moet voldoen en de maximumtarieven die een gemeente ingevolge artikel 7, derde lid, van die wet ten hoogste aan een aanvrager van een reisdocument in rekening mag brengen. Dit gebeurt in de wijziging van de artikelen 6 en 12 van het Besluit paspoortgelden. Daarnaast wordt er in voorzien dat tot en met 13 jaar een Nederlandse identiteitskaart (NIK) tegen gereduceerd tarief (jeugdtarief) kan worden aangevraagd. Dit wordt uitgewerkt in artikel 6, tweede lid, onderdeel e. Hiermee wordt invulling gegeven aan het kabinetsvoornemen zoals aangekondigd in de brief van 28 mei 2009 om de gevolgen van de afschaffing van de mogelijkheid van bijschrijving in verband met het beginsel van één paspoort per persoon (het 1p-1p beginsel) voor gezinnen in financiële zin te beperken. Het gereduceerde tarief wordt gefinancierd uit de middelen voor de gratis NIK voor 14-jarigen. Zoals aangekondigd in genoemde brief, vervalt per 1 januari 2010 de gratis NIK voor 14-jarigen, waarin artikel 6, derde lid, voorzag. Dit artikellid is geschrapt. In verband met de invoering van de opnemings van vingerafdrukken in reisdocumenten is erin voorzien dat in de situatie dat bij de uitreiking van een reisdocument blijkt dat niet is vast te stellen dat de opgenomen vingerafdrukken overeenkomen met de vingerafdrukken van de houder en dit niet aan de houder is te wijten, de aan het Rijk af te dragen kosten voor de productie van het reisdocument, niet verschuldigd zijn. In dat geval worden ook de gemeentelijke kosten op de afdracht van de gemeente aan het Rijk in mindering gebracht. Voor de Nederlandse Antillen en Aruba geldt een overeenkomstige bepaling.
P.B. 2010, no. 2	XVIII	LANDSVERORDENING van de 24ste december 2009 tot vaststelling van de begroting van de Nederlandse Antillen voor het dienstjaar 2010
P.B. 2010, no. 3	XIII	MINISTERIELE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING van de 25ste januari 2010 tot wijziging van de ministeriële beschikking van de 23ste oktober 2009 ter uitvoering van artikel 3, zesde lid, en artikel 4, tweede lid, van de Landsverordening funderend onderwijs. <i>Het is wenselijk naast de diploma's van de opleidingsinstituten als reeds aangewezen bij de ministeriële beschikking van de 23ste oktober 2009, ter uitvoering van artikel 3, zesde lid, en artikel 4, tweede lid, van de Landsverordening funderend onderwijs, tevens aan te wijzen de diploma's van de Stichting Nascholing Onderwijsgevend en Onderwijsondersteunende Curaçao (S.N.O.O.C.), als diploma's in de zin van artikel 2, tweede lid, laatste volzin, van voren genoemde beschikking.</i>
P.B. 2010, no. 4	XII	LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 5de januari 2010 met betrekking tot de verstrekking van dienstkleding voor het pedagogisch personeel en de portier-

		nachtwaker bij het Gouvernements Opvoedings Gesticht (Landsbesluit dienstkleiding Gouvernements Opvoedings Gesticht)
P.B. 2010, no. 5	XVIII	LANDSBESLUIT van de 10de februari 2010, no. 10/0385, betreffende de richtlijnen die worden gehanteerd bij de benoeming van ministers en staatssecretarissen. <i>Overwegende dat de Raad van Ministers op 17 januari 1995 het beleid met betrekking tot onverenigbaarheid van belangen en functies ten aanzien van het benoemen van ministers en staatssecretarissen heeft vastgesteld; dat dit beleid sindsdien onafgebroken is toegepast; dat het, gelet op het feit dat de benoeming van ministers en staatssecretarissen op grond van de Staatsregeling dient te geschieden bij landsbesluit, het juister wordt geacht ook het beleid dienaangaande bij landsbesluit vast te leggen en dat het in met het oog op de transparantie van het overheidshandelen wenselijk is dit beleid bekend te maken in het Publicatieblad van de Nederlandse Antillen</i> Artikel 1: 1. <i>Het benoemen van ministers en staatssecretarissen op grond van de artikelen 37, derde lid, en 37a, eerste lid, van de Staatsregeling vindt plaats aan de hand van de richtlijnen zoals die zijn opgenomen in de bijlage bij dit landsbesluit.</i> 2. <i>Voor de benoeming van ministers en staatssecretarissen van een nieuwe regering worden de richtlijnen toegepast door de formateur, onder verantwoordelijkheid van de Minister-President van de nieuwe regering.</i> 3. <i>Voor de benoeming van ministers en staatssecretarissen in een zittende regering worden de richtlijnen toegepast door en onder verantwoordelijkheid van de Minister-President van de zittende regering.</i> Bijlage: <u>Richtlijnen inzake onverenigbaarheid van belangen en functies in het kader van de benoeming van ministers en staatssecretarissen</u> <u>I Voordat de voordracht tot benoeming plaatsvindt</u> 1. <i>Een curriculum vitae van de kandidaat-bewindspersoon dient voor de formateur/Minister-President beschikbaar te zijn. De betrokken fractievoorzitters dragen zorg voor de totstandkoming van het curriculum.</i> 2. <i>Een door de formateur/Minister-President aangezochte bewindspersoon maakt, als hij een positief antwoord geeft, schriftelijk aan hem bekend:</i> a. <i>welke belangen hij in een of meer ondernemingen heeft; welke functies en nevenfuncties hij uitoefent en welke nevenwerkzaamheden hij verricht;</i> d. <i>gegevens over functies, nevenfuncties, nevenwerkzaamheden en de vermogenspositie van zijn gezinsleden, waarvan kennisneming van belang is met het oog op de goede uitoefening van het toekomstige ambt;</i> e. <i>overige gegevens met betrekking tot zijn persoonlijke leven respectievelijk met betrekking tot zijn vermogenspositie die van belang zijn met het oog op de goede uitoefening van het toekomstige ambt en bij eventueel bekend worden hem dan wel het kabinet in een ongewenste positie zouden kunnen brengen.</i> 3. <i>De kandidaat beslist in overleg met de formateur/Minister-President over neerlegging van functies, nevenfuncties en werkzaamheden en over te treffen voorzieningen in het vermogensbeheer. Daarbij gelden als uitgangspunten dat:</i>

		a. functies en nevenfuncties worden neergelegd, alsmede die werkzaamheden die naar het oordeel van de formateur/Minister-President tot onwenselijke vermenging van belangen aanleiding kunnen geven. b. Belangen in ondernemingen worden afgestoten, voor zover bij ambtsaanvaarding te voorzien is dat deze in strijd kunnen komen met een goede ambtsuitoefening dan wel de schijn kunnen wekken dat objectieve besluitvorming in bepaalde gevallen niet gewaarborgd is. In ieder geval zal aandacht worden geschonken aan belangen in één onderneming die zowel in nominale als in procentuele zin niet te omvangrijk mogen zijn, prioriteitsaandelen, aandelen of deelnemingen die voor overheidsorders over overheidssteun en dergelijke in aanmerking komen, en aandelen en deelnemingen in (semi-)overheidsbedrijven. Bij het afstoten van belangen kan in beginsel worden gedacht aan twee mogelijkheden: vervreemding van de eigendom, resulterend in een andere belegging van het vermogen, of het overdragen van het beheer aan een derde. De formateur/Minister-President is bevoegd over de inzake het voorgaande te nemen beslissing het advies van derden in te winnen, waarbij met name wordt gedacht aan de vice-voorzitter van de Raad van Advies en de voorzitter van de Algemene Rekenkamer. 4. De formateur/Minister-President bespreekt met de kandidaat de wenselijkheid van een medisch onderzoek. 5. De formateur/Minister-President zal beschikken over de resultaten van een door de Procureur-Generaal ingesteld justitieel antecedentenonderzoek. <u>II Tijdens de ambtsperiode</u> 1. De bewindspersoon aanvaardt geen (neven)functies. 2. De bewindspersoon creëert geen belang dat in strijd is met hetgeen onder I, sub 3, is gesteld. Belangen die ontstaan uit erfrecht, giften en dergelijke worden aan de onder I vermelde regeling onderworpen. 3. De bewindspersoon legt een voornemen tot het aanvaarden van nevenwerkzaamheden voor aan de Minister-President. 4. De bewindspersoon neemt geen deel aan de besluitvorming over zaken die zijn belangen, ex-belangen, vroegere functies, familie of zakenrelaties raken, voor zover deelneming in strijd zou kunnen komen met een goede ambtsuitoefening. 5. Tijdens de ambtsperiode maakt de bewindspersoon geen afspraken over het aanvaarden van toekomstige functies. Afwijking van deze gedragslijn is slechts mogelijk in uitzonderlijke omstandigheden na goedkeuring door de Minister-President. <u>III Na de ambtsperiode</u> Voor de bewindspersoon geldt als aanbeveling dat bij het aanvaarden van een functie na de ambtsperiode met betrekking tot het moment waarop zulks gebeurt een gedragslijn wordt gevolgd die zoveel mogelijk voorkomt dat de schijn wordt gewekt van onzuiver handelen gedurende zijn ambtsperiode.
P.B. 2010, no. 6	VII	MINISTERIELE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING, van de 8ste maart 2010 ter uitvoering van artikel 3, tweede en vierde lid, van het Landsbesluit vergoeding kosten geneesmiddelen (Besluit aanpassing bijlagen GVS-2010). Het is wenselijk bijlage 1 behorende bij artikel 3, tweede lid, van het Landsbesluit vergoeding kosten geneesmiddelen te wijzigen, doch dat het in verband met de onderlinge samenhang om praktische redenen mede met het oog op de in artikel 35 van het Landsbesluit vergoeding kosten

WETGEVING NEDERLANDSE ANTILLEN**Overzicht tot stand gekomen wetgeving periode januari t/m oktober 2010**

		<i>geneesmiddelen voorgeschreven terinzagelegging wenselijk is de bijlagen bij genoemd artikel in hun geheel opnieuw vast te stellen.</i>
P.B. 2010, no. 7	XVIII	LANDSBESLUIT VAN DE 12DE MAART 2010, no. 10/0736, ter uitvoering van artikel 2 van de Overgangsregeling decentralisatie Nederlandse Antillen. <i>De Overgangsregeling decentralisatie Nederlandse Antillen regelt de overdracht van de zorg voor aangelegenheden van het land de Nederlandse Antillen aan de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten met het oog op de toekomstige verkrijging door Curaçao en St. Maarten van de hoedanigheid van autonoom land in het Koninkrijk der Nederlanden.</i>
P.B. 2010, no. 8	XVIII	LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 26ste februari 2010 tot wijziging van het Landsbesluit Organisatie en Taakstelling van het Ministerie van Volksgezondheid en Sociale Ontwikkeling.
P.B. 2010, no. 9	XII	LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 11de maart 2010 ter uitvoering van artikel 26, zesde lid, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (Landsbesluit financiële staten verzekeringsbedrijf). <i>Het is wenselijk ter uitvoering van artikel 26, zesde lid, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf nadere regelen te stellen inzake het vaststellen van modellen van de staten voor het levensverzekeringsbedrijf en voor het schadeverzekeringsbedrijf.</i>
P.B. 2010, no. 10	XV	MINISTERIËLE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING van de 15de maart 2010 ter uitvoering van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties.
P.B. 2010, no. 11	XV	MINISTERIËLE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING van de 15de maart 2010 ter uitvoering van de Landsverordening identificatie bij dienstverlening.

WETGEVING NEDERLANDSE ANTILLEN

Overzicht tot stand gekomen wetgeving periode januari t/m oktober 2010

P.B. 2010, no. 12	XV	LANDSVERORDENING van de 25ste maart 2010 tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (Aanpassing en uitbreiding strafbaarstelling zedendelicten tegen jeugdigen)
P.B. 2010, no. 13	XVII	LANDSVERORDENING van de 31ste maart 2010 tot wijziging van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen teneinde het mogelijk maken dat de eilandsraden van de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten elk afzonderlijk tussentijds kunnen worden ontbonden (Overgangsregeling vervroegde verkiezingen eilandsraden Curaçao en Sint Maarten).
P.B. 2010, no. 14	XX	LANDSBESLUIT van de 24ste maart 2010, no. 10/1064, houdende de bekendmaking in het Publicatieblad van het Besluit van de Gouverneur van de Nederlandse Antillen als orgaan van het Koninkrijk van 12 februari 2010 (nr. HT-10/0011), houdende de beslissing dat de Referendumverordening Bonaire 2010, zoals vastgesteld in de vergadering van de eilandsraad van het eilandgebied Bonaire van 29 januari 2010, in strijd is met de artikelen 25 en 26 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en artikel 1 van het Twaalfde Protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, lasmede met het algemeen belang van het Koninkrijk. <i>De brief van 2 februari 2010 van de gezaghebber van het eilandgebied Bonaire (kenmerk 30001129) gericht aan de Gouverneur waarin hij stelt dat de door de eilandsraad op 29 januari 2010 vastgestelde Referendumverordening Bonaire 2010 de toets aan het internationale recht naar zijn mening niet kan doorstaan, en in strijd moet worden geacht met het algemeen belang van het Koninkrijk en dat hij gelet daarop met inachtneming van artikel 98 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen de afkondiging van deze verordening heeft opgeschort.</i>
P.B. 2010, no. 15	XVIII	LANDSBESLUIT van de 15 de april 2010, no. 10/1277, ter uitvoering van artikel 2 van de Overgangsregeling decentralisatie Nederlandse Antillen.
P.B. 2010, no. 16	XV	LANDSVERORDENING van de 31ste maart 2010 houdende wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (uitbreiding zelfbescherming). <i>Het is wenselijk regels te stellen teneinde gehoor te geven aan de in de samenleving bestaande behoefte aan de uitbreiding van zelfbescherming door burgers wanneer zijzelf of andere aanwezig in of in de onmiddellijke nabijheid van woning of besloten lokaal het slachtoffer worden of dreigen te worden van een ernstig strafbaar feit en zich daartegen verdedigen.</i>
P.B. 2010, no. 17	XIII	MINISTERIËLE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING van de 13de april 2010 tot uitvoering van artikel 3, zesde lid van de Landsverordening funderend onderwijs. <i>Nascholing in het funderend onderwijs is gericht op een continue professionalisering van het personeel verbonden aan een school zodat de school kwalitatief goed onderwijs kan verzorgen om het funderend onderwijs te realiseren door het aanbieden van een brede intellectuele, sociale, emotionele, motorische, artistieke en morele vorming aan kinderen vanaf 4 jaar ongeacht hun achtergrond zodat zij zich individueel en als groepslid kunnen ontplooiën tot jongeren die optimaal maatschappelijk kunnen participeren.</i> <i>Uit de Nota van Toelichting:</i> <i>Nascholing wordt in deze landsverordening gedefinieerd als “een vorm van scholing, gegeven aan leden van het personeel van een school voor funderend onderwijs om hun kennis, inzicht, vaardigheden en beroepshoudingen direct</i>

		verband houdend met de uitoefening van hun beroep, voortbouwend op de in de genoten opleiding verworven aanvangsbekwaamheid te verdiepen en uit te breiden". In de landsverordening wordt nascholing tevens opgevat als een proces van continue professionalisering van personeelsleden, uitgaande van de principes van "Lifelong Learning" oftewel leven lang leren. Immers, een leven lang leren is voor iedereen een noodzaak geworden om actief lid te kunnen zijn van de samenleving waarin wij leven. Elke burger zal moeten beschikken over een breed scala van sleutelcompetenties om zich flexibel en soepel te kunnen aanpassen aan de snel en voortdurend veranderende wereld. Aangezien het onderwijs, en daarmee vooral de personeelsleden, een cruciale rol speelt bij de verwerving van deze sleutelcompetenties, is het noodzakelijk zorg te dragen dat personeelsleden zich voortdurend nieuwe kennis en vaardigheden eigen maken en over actuele kwalificaties blijven beschikken. Kennis en vaardigheden verouderen. Voor succesvol functioneren is up to date kennis nodig. Informatie vermenigvuldigt zich vandaag de dag iedere 12 uur. Door de vergrijzing van het leerkrachtenkorps gaat competentieveroudering nog sneller. Oudere personeelsleden hebben een grotere scholingsbehoefte, simpelweg omdat het langer geleden is dat zij initieel onderwijs hebben genoten, waardoor hun kennis meer verouderd kan zijn dan bij jongere personeelsleden.
--	--	--

P.B. 2010, no. 18	XIII	LANDSVERORDENING van de 12de april 2010 houdende een kwijtscheldingsregeling voor schulden ontstaan uit de tijdelijke financiering van een studie gevolgd aan de Universiteit van de Nederlandse Antillen (Landsverordening kwijtschelding prestatiebeurs). Het is wenselijk een regeling te treffen voor de kwijtschelding van schulden ontstaan uit de als overgangmaatregel door het Land aan studenten verstrekte financiering voor het volgen van een studie aan de Universiteit van de Nederlandse Antillen, aangevangen in het studiejaar 2004/2005 of in het studiejaar 2005/2006.
P.B. 2010, no. 19	XX	Het BESLUIT van 25ste maart 2010 tot afkondiging van het Besluit van 10 maart 2010, nr. 10.000092, houdende vaststelling van het eedformulier voor de Gevolmachtigde Ministers van Aruba, Curaçao en Sint Maarten (Besluit beëdiging Gevolmachtigde Ministers).
P.B. 2010, no. 20	XVII	LANDSBESLUIT van de 10de mei 2010, no. 10/1615, regelende de inwerkingtreding van de Landsverordening overdracht vermogensbestanddelen Analytisch Diagnostisch Centrum N.V.
P.B. 2010, no. 21	XV	LANDSBESLUIT van de 12de april 2010, no. 10/1171, regelende de inwerkingtreding van de Landsverordening van de 26ste oktober 2009 (P.B. 2009, no. 65) tot wijziging van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties.
P.B. 2010, no. 22	XV	LANDSBESLUIT van de 12de april 2010, no. 10/1172, regelende de inwerkingtreding van de Landsverordening van de 26ste oktober 2009 (P.B. 2009, no. 66) tot wijziging van de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening.
P.B. 2010, no. 23	XI	LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 17de maart 2010 houdende wijziging van het Landsbesluit op het ter beschikking stellen arbeidskrachten.
P.B. 2010, no. 24	X	MINISTERIËLE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING van de 25ste mei 2010 ter uitvoering van de artikelen 1 en 2 van het Landsbesluit sociaal-economische statistieken 1994.
P.B. 2010, no. 25	XVIII	MINISTERIËLE BESCHIKKING van de 20ste mei 2010, houdende taakstelling van de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken.
P.B. 2010, no. 26	XVIII	MINISTERIËLE BESCHIKKING van de 20ste mei 2010, houdende de taakstelling van de Staatssecretaris van Constitutionele Zaken.

WETGEVING NEDERLANDSE ANTILLEN

Overzicht tot stand gekomen wetgeving periode januari t/m oktober 2010

P.B. 2010, no. 27	XV	MINISTERIËLE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING van de 21ste mei 2010, houdende vaststelling van de indicatoren, bedoeld in artikel 10 van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties (Beschikking indicatoren ongebruikelijke transacties). <i>Het is wenselijk de indicatoren vast te stellen aan de hand waarvan wordt beoordeeld of een transactie moet worden aangemerkt als een ongebruikelijke transactie in de zin van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties.</i>
P.B. 2010, no. 28	XVIII	LANDSBESLUIT van de 13de mei 2010, no. 10/1805, houdende aanwijzing van ministers tot hoofden van Ministeries, alsmede de bekendmaking van de waarneming van hun bevoegdheden ad interim (Landsbesluit aanwijzing ministers 2010).
P.B. 2010, no. 29	I	LANDSVERORDENING van de 8ste mei 2010 tot wijziging van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek (Landsverordening herziening namenrecht).
P.B. 2010, no. 30	VII IX	MINISTERIËLE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING van de 9de april 2010 houdende aanwijzing van een Meldpunt maritiem archeologisch erfgoed als bedoeld in de Landsverordening maritiem beheer voor de Eilandgebieden Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Beschikking Meldpunten maritiem archeologisch erfgoed Bonaire, Sint Eustatius en Saba).
P.B. 2010, no. 31	XII	LANDSVERORDENING van de 28ste mei 2010 houdende regels inzake de opnemings- en verplegingsregels van psychiatrische patiënten (Landverordening verpleging psychiatrische patiënten). <i>Het wenselijk is de Verordening van den 21sten Oktober 1921, tot regeling van het toezicht op krankzinnigen in overeenstemming te brengen met de jurisprudentie van de Hoge Raad en voorts tekstueel te moderniseren en dat het gelet op de daarmee gemoeide wijzigingen uit een oogpunt van wetgevingstechniek de voorkeur verdient genoemde verordening te vervangen door een nieuwe landsverordening.</i>
P.B. 2010, no. 32	XVII	BESLUIT van de 14de juni 2010 tot afkondiging van het Besluit van 7 juni 2010 nr. 10.001576, houdende goedkeuring van de Overgangsregeling vervroegde verkiezingen eilandsraden Curaçao en Sint Maarten. <i>De Landsverordening van 31 maart 2010 tot wijziging van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen teneinde het mogelijk maken dat de eilandsraden van de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten elk afzonderlijk tussentijds kunnen worden ontbonden (Overgangsregeling vervroegde verkiezingen eilandsraden Curaçao en Sint Maarten) wordt goedgekeurd.</i>
P.B. 2010, no. 33	XVII	LANDSBESLUIT van de 14de juni 2010, no. 10/2097, regelende de inwerkingtreding van de Landsverordening van de 31ste maart 2010 tot wijziging van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen teneinde het mogelijk maken dat de eilandsraden van de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten elk afzonderlijk tussentijds kunnen worden ontbonden (Overgangsregeling vervroegde verkiezingen eilandsraden Curaçao en Sint Maarten).
P.B. 2010, no. 34	VII IX	LANDSBESLUIT van de 8ste april 2010 regelende de inwerkingtreding van artikel 92 van de Landsverordening maritiem beheer.
P.B. 2010, no. 35	XIX	Ministeriële Beschikking met algemene werking van 26ste mei 2010, houdende wijziging van de Ministeriële Beschikking met algemene werking van de 29ste juni 1961 tot vaststelling van een instructie voor de ambtenaren van aanmontering en vaststelling van een model monsterrol. <i>De onderhavige ministeriële beschikking met algemene werking strekt ertoe een nieuw model voor de monsterrol vast te stellen. De monsterrol is de staat van de bemanning van het schip (artikel 4, tweede lid, van het Landsbesluit Monsterring Schepelingen). Deze wijziging is een eerste stap in het kader van de modernisering en vereenvoudiging van de monsterring, waartoe de Regering heeft besloten. Het</i>

WETGEVING NEDERLANDSE ANTILLEN
Overzicht tot stand gekomen wetgeving periode januari t/m oktober 2010

		<i>nieuwe model leidt tot een aanmerkelijke vermindering van de administratieve lasten bij de kantoren van de vertegenwoordigers van de reders van Nederlands-Antilliaanse schepen, alsook bij de Directie Scheepvaart en Maritieme Zaken.</i>
P.B. 2010, no. 36	X	LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 15de juni 2010 ter uitvoering van artikel 12, tweede lid, van de Landsverordening toezicht trustwezen strekkende tot het immobiliseren van toonderstukken (Landsbesluit bewaarplicht toonderstukken).
P.B. 2010, no. 37	XX	Besluit van 25ste maart 2010 tot afkondiging van het Besluit van 15 maart 2010, nr. 10.000081 tot wijziging van het Besluit Kapittel voor de civiele orden vanwege een uitbreiding van de wettelijke taak van het Kapittel en het afschaffen van de verplichting tot vierjaarlijkse rapportage
P.B. 2010, no. 38	XVIII	LANDSBESLUIT van de 30ste juni 2010, no. 10/2357, ter uitvoering van artikel 2 van de Overgangsregeling decentralisatie Nederlandse Antillen. <i>Op de voordracht van de Minister van Algemene Zaken en Buitenlandse Betrekkingen, mede namens de Minister van Constitutionele en Binnenlandse Zaken en de Ministers verantwoordelijk voor de in dit besluit aan de orde zijnde aangelegenheden van het Land de Nederlandse Antillen is overwogen dat de Overgangsregeling decentralisatie Nederlandse Antillen de overdracht regelt van de zorg voor aangelegenheden van het land de Nederlandse Antillen aan de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten met het oog op de toekomstige verkrijging door Curaçao en Sint Maarten van de hoedanigheid van autonome landen in het Koninkrijk der Nederlanden</i>
P.B. 2010, no. 39	IV	MINISTERIËLE BESCHIKKING met algemene werking van de 29ste juni 2010 tot wijziging van de Uitvoeringsbeschikking LVTI. <i>Er is overwogen dat het wenselijk is over te gaan tot de aanwijzing als bedoeld in de artikelen 75, zesde lid, en 121, eerste lid, onderdeel c, van de Landsverordening tarief van invoerrechten van instellingen die in aanmerking kunnen komen voor de vrijstellingen als bedoeld in de artikelen 75, eerste lid, onderdeel n, en 121, eerste lid, onderdeel c, van voornoemde landsverordening.</i> <i>Uit de Toelichting:</i> <i>Algemeen</i> <i>Bij de vaststelling van de Uitvoeringsbeschikking LVTI van 22 januari 2003 waren geen instellingen aangewezen die voor vrijstelling in aanmerking zouden moeten komen. In de praktijk wordt na de invoering van de Landsverordening door de ambtenaren der Invoerrechten en Accijnzen zelf beoordeeld of een bepaalde instelling wel of niet in aanmerking komt voor aanwijzing. Bij een bevestigend oordeel wordt de vrijstelling verleend, zulks in afwachting van de aanwijzingen.</i> <i>Voor de aanwijzing van ziekenhuizen is aansluiting gezocht bij de zorgwetgeving. Met de formulering in artikel 11a, onderdeel l, wordt voorkomen dat discrepantie ontstaat tussen de douanewetgeving en de zorgwetgeving. Volgens artikel 1, onderdeel 1, van de Landsverordening zorginstellingen dienen ziekenhuisvoorzieningen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te worden aangewezen. Deze aanwijzing heeft bij de Landsbesluit van de 19de november 2007 plaatsgevonden. De aanwijzing volgens de Landsverordening zorginstellingen levert van rechtswege een aanwijzing op in de Uitvoeringsbeschikking LVTI. Dit geldt ook voor de intrekking van de aanwijzing. Thans zijn de volgende instellingen als ziekenhuisvoorziening c.q. ziekenhuis in de zin van de artikelen 75, zesde lid, en 121, eerste lid, onderdeel c, van de Landsverordening tarief van invoerrechten aangewezen:</i> <i>- het San Francisco Hospitaal;</i>

		- het St. Elisabeth Hospitaal; - de Kliniek Dr. J. Taams; - het Advent Ziekenhuis; - het Algemeen Psychiatrisch Ziekenhuis Dr. David Ricardo Capriles; - het A.M. Edwards Medical Center; - het Queen Beatrix Medical Center; - het St. Maarten Medical Center. <i>De ruime aanwijzing van bepaalde zorginstellingen als ziekenhuizen in het tweede onderdeel van artikel 11a heeft tot doel het algemeen belang te dienen. Ziekenhuizen hebben niet altijd de financiële middelen om alle zorgvoorzieningen te geven die eigenlijk onder de normale ziekenhuisvoorzieningen vallen. Het is in dit verband gebruikelijk dat bepaalde instellingen bepaalde zorgtaken als het ware overnemen van de ziekenhuizen. Een vrijstelling voor de dure medische apparatuur ten behoeve van deze instellingen is dan ook, gezien het algemene nut, zeer wenselijk. Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat het hier uitsluitend gaat om medische apparaten en dat deze apparaten ook uitsluitend binnen deze zorginstelling mogen worden gebruikt voor het doel waarvoor ze zijn ingevoerd. Verhuur of enige andere vorm van terbeschikkingstelling aan anderen dan deze zorginstelling is niet toegestaan. In dat geval, evenals bij wederverkoop zal dat leiden tot het alsnog heffen van de invoerrechten.</i> <i>Anderzijds is het niet de bedoeling dat instellingen met een winstbejag van de vrijstelling van invoerrechten genieten. Alleen instellingen, waarvan uit de statuten blijkt dat zij geen winst beogen, kunnen in aanmerking komen voor vrijstelling. Het statutaire doel wordt niet ontnomen indien de instelling systematisch naar prestatieoverschotten streeft die vervolgens ten dienste van de prestatie van de instelling worden aangewend. De instelling die de overschotten uitkeert aan het bestuur of aan derden wordt niet als 'geen winst beogend' aangemerkt, ook al is dit als doel in de statuten van de instelling bepaald.</i> <i>De wijziging onder artikel I, onderdeel A, beoogt slechts de consistentie van de tekst te behouden met betrekking tot het begrip "de Landsverordening". Dit behoeft geen nadere toelichting.</i> Financiële paragraaf <i>Niet wordt verwacht dat de onderhavige beschikking nadelige gevolgen heeft voor 's-Landskas. In de praktijk wordt reeds vrijstelling verleend aan ziekenhuizen. De voorgestelde aanwijzing van andere zorginstellingen is nieuw en geldt uitsluitend voor geen winstbeogende zorginstellingen die voor het overige gelijk zijn aan een ziekenhuis. Deze wijziging beoogt dan ook een flexibilisering van de aanwijzing waardoor ook medische instellingen, die slechts specifieke onderdelen van de zorg kunnen geven die in een ziekenhuis worden gegeven, zulks tegen gelijke voorwaarden kunnen geven als een ziekenhuis waar de volledige zorg wordt verschaft. Een verdere specialisatie wordt afdoende mogelijk waardoor de volledige baten voor de maatschappij op termijn zichtbaar zullen worden.</i>
P.B. 2010, no. 40	XV	LANDSBESLUIT van de 5de juli 2010, no. 10/2386, bepalende de opneming in het Publicatieblad van de geldende tekst van de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening.
P.B. 2010, no. 41	XV	LANDSBESLUIT van de 13de juli 2010, no. 10/2598, bepalende de opneming in het Publicatieblad van de geldende tekst van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties.
P.B. 2010, no. 42	V	BESLUIT van de 6de juli 2010 tot afkondiging van de Rijkswet van 17 juni 2010 (Stb. 242) houdende wijziging van de Rijkswet op het Nederlandschap

WETGEVING NEDERLANDSE ANTILLEN

Overzicht tot stand gekomen wetgeving periode januari t/m oktober 2010

		met betrekking tot meervoudige nationaliteit en andere nationaliteitsrechtelijke kwesties
P.B. 2010, no. 43	IV	MINISTERIËLE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING, van de 5de augustus 2010 ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel a van de Algemene Landsverordening Landsbelastingen en artikel 6, derde lid, onderdeel f, onder 3°, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254) (Beschikking grote evenementen 2010). <i>Uit de Toelichting:</i> Met deze Ministeriele Beschikking wordt in het bijzonder getracht een extra bijdrage te leveren aan de economische ontwikkeling van de Nederlandse Antillen. Grote Internationale evenementen waarvoor de stimulans zoals opgenomen in deze Ministeriele Beschikking is bedoeld zullen zowel direct bijdragen aan de economische ontwikkeling doordat er grote aantallen buitenlandse bezoekers worden verwacht doch daarnaast ook de naamsbekendheid van de Nederlandse Antillen zal vergroten. Om in dat kader het aantrekken van artiesten met internationale allure te vergemakkelijken, zijn in deze Ministeriele Beschikking voor hun enkele fiscale faciliteiten opgenomen. Voorts zijn enkele regels terzake van de heffing van loon- en inkomstenbelasting versoepeld. Hoewel naar de huidige wetgevingsmaatstaven een dergelijke regeling bij voorkeur op het niveau van een landsverordening wordt geregeld, ben ik van mening dat het gelet op het belang van een dergelijke regeling voor ons land dat het, vooruitlopend op wettelijke verankering van deze faciliteit, wenselijk is in het belang van de rechtszekerheid reeds op dit moment nadere regels ten aanzien van de belastingheffing van befaamde buitenlandse artiesten die op dergelijke grote evenementen optreden.
P.B. 2010, no. 44	X	LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 1ste juli 2010 ter uitvoering van artikel 12 van de Regeling muntstelsel Nederlandse Antillen 1989. Overwegende dat het wenselijk is ter herdenking van het 100ste geboortjaar van wijlen de heer Antoine Maduro, zilveren munten uit te geven met het karakter van wettig betaalmiddel.
P.B. 2010, no. 45	XVII	LANDSBESLUIT van de 9 ^{de} augustus 2010, no. 10/3191, houdende de overdracht van enkele percelen grond deel uitmakende van de vlakte van Hato aan het eilandgebied Curaçao
P.B. 2010, no. 46	V	BESLUIT van 3 augustus 2010 tot afkondiging van het Koninklijk besluit van 14 juli 2010 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de Rijkswet van 17 juni 2010 houdende wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap met betrekking tot meervoudige nationaliteit en andere nationaliteitsrechtelijke kwesties
P.B. 2010, no. 47	V	BESLUIT van 3 augustus 2010 tot afkondiging van het besluit van 24 juli 2010 houdende wijziging van het Besluit verkrijging en verlies Nederlanderschap en het Besluit naturalisatietoets in verband met de rijkswet van 17 juni 2010 tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap met betrekking tot meervoudige nationaliteit en andere nationaliteitsrechtelijke kwesties (Stb. 242)
P.B. 2010, no. 48	XX	BESLUIT van 4 augustus 2010 tot afkondiging van de Rijkswet van 24 juni 2010 tot goedkeuring van het op 18 december 2002 te New York totstandgekomen Facultatief Protocol bij het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing (Trb. 2005, 243 en Trb. 2006, 64)
P.B. 2010, no. 49	V	BESLUIT van 4 augustus 2010 tot afkondiging van de rijkswet van 17 juni 2010, houdende wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap met betrekking tot meervoudige nationaliteit en andere nationaliteitsrechtelijke kwesties

P.B. 2010, no. 50	XVIII	Het Besluit van 19de juli 2010 tot afkondiging van het Besluit van 10 juni 2010, 10.001063 houdende vaststelling van de grenzen van de exclusieve economische zone van het Caribische deel van het Koninkrijk der Nederlanden (Besluit grenzen Caribische exclusieve economische zone). <i>Uit de Nota Van Toelichting:</i> <i>Algemeen gedeelte: Dit besluit strekt tot vaststelling van de buitengrens van de exclusieve economische zone voor Aruba en de Nederlandse Antillen. Het voorziet tevens in de inwerkingtreding van de Rijkswet instelling exclusieve economische zone voor Aruba en de Nederlandse Antillen. Met dit besluit wordt uitvoering gegeven aan de artikelen 2 en 4 van deze rijkswet. Voor Nederland is uitvoering gegeven aan deze bepalingen van de rijkswet in het Besluit grenzen Nederlandse exclusieve economische zone.</i> <i>De Rijkswet instelling exclusieve economische zone strekt tot uitvoering van de wens van alle landen van het Koninkrijk om optimaal gebruik te maken van de bevoegdheden die aan kuststaten worden toegekend door het internationaal recht, waaronder het op 10 december 1982 te Montego Bay tot stand gekomen Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee, met bijlagen (Trb. 1983,83; hierna het VN-Zeerechtverdrag). In de exclusieve economische zone bezit de kuststaat soevereine rechten ten behoeve van de exploratie en exploitatie, alsook het behoud en beheer van de – levende en niet-levende – rijkdommen, van de wateren boven de zeebodem, van de zeebodem en van de ondergrond hiervan, met inbegrip van de opwekking van energie uit het water, de stromen en de winden. Voorts bezit de kuststaat rechtsmacht ten aanzien van, onder meer, de bouw en het gebruik van kunstmatige eilanden en installaties, alsook van de bescherming en het behoud van het mariene milieu (zie in het bijzonder artikel 56 van het VN-Zeerechtverdrag en artikel 3 van de Rijkswet instelling exclusieve economische zone).</i> <i>Voor de Nederlandse Antillen is op 2 maart 2007 de Landsverordening maritiem beheer tot stand gekomen (P.B. 2007, no. 18). In deze landsverordening zijn onder meer regels opgenomen ter uitvoering van de relevante bepalingen van het VN-Zeerechtverdrag met betrekking tot de exclusieve economische zone. De Landsverordening maritiem beheer is, met uitzondering van de artikelen die bevoegdheden toekennen in de exclusieve economische zone, in werking getreden op 26 januari 2008 (P.B. 2008, no. 1). Nu onderhavig besluit tot stand gekomen is, kan het resterende deel van de Landsverordening maritiem beheer bij landsbesluit van de Nederlandse Antillen in werking treden.</i> <i>Artikel 57 van het VN-Zeerechtverdrag bepaalt de maximale omvang van de exclusieve economische zone. Op grond van artikel 55 wordt de grens daarvan aan de zijde van de kuststaat gevormd door de buitengrens van de territoriale zee. De buitengrens wordt berekend vanaf de basislijnen vanwaar de breedte van de territoriale zee wordt gemeten. Ingevolge het eerstgenoemde artikel van dit verdrag strekt een exclusieve economische zone zich uit tot maximaal 200 zeemijlen vanaf deze basislijnen (zie ook artikel 1, tweede lid, van de Rijkswet instelling exclusieve economische zone).</i> <i>De exclusieve economische zone van Aruba en de Nederlandse Antillen wordt beschreven in het artikelsgewijze gedeelte van deze nota van toelichting en weergegeven op de kaarten die als bijlagen daarbij zijn gevoegd. Deze kaarten geven de situatie weer op het tijdstip van totstandkoming van dit besluit. Een wijziging van de basislijnen, bijvoorbeeld door geologische ontwikkelingen, kan worden weergegeven op officiële zeekaarten zonder dat daarvoor wijziging van de betrokken wetgeving noodzakelijk is. Gelet op artikel 2 van dit besluit, geldt dit laatste ook voor maritieme grenzen met andere staten die nog niet zijn overeen gekomen, en waarvoor dus de middellijn (of equidistantielijn) tussen de beide basislijnen geldt.</i>
P.B. 2010, no. 51	XIX	LANDSBESLUIT van de 23ste juli 2010, no.10/2927, houdende toepassing van

WETGEVING NEDERLANDSE ANTILLEN

Overzicht tot stand gekomen wetgeving periode januari t/m oktober 2010

		artikel III, derde lid, van de Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht.
P.B. 2010, no. 52	XVII	LANDSBESLUIT van de 20 ^{ste} augustus 2010, no. 10/3302, houdende de overdracht van enkele percelen grond deel uitmakende van de vlakte van Hato aan het eilandgebied Curaçao
P.B. 2010, no. 53	XVII	LANDSBESLUIT van de 11 ^{de} augustus 2010, no. 10/3217, houdende vaststelling van de overdracht van een tweetal percelen te Vredenberg, Curaçao, aan het Analytisch Diagnostisch Centrum N.V.
P.B. 2010, no. 54	XX	LANDSVERORDENING van de 24ste augustus 2010 houdende aanvaarding door de Nederlandse Antillen van het door de Staten-Generaal op 6 juli 2010 aangenomen voorstel van Rijkswet tot wijziging van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden in verband met de wijziging van de staatkundige hoedanigheid van de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen. Overwogende dat de bevolkingen van de eilanden van de Nederlandse Antillen met gebruikmaking van het recht van zelfbeschikking zich in referenda hebben uitgesproken om te komen tot een nieuwe staatkundige status van die eilanden binnen het Koninkrijk der Nederlanden; dat tijdens de start-Ronde Tafel Conferentie van het Koninkrijk der Nederlanden van 26 november 2005 door de Nederlandse Antillen, de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen, Nederland en Aruba is vastgesteld dat het beoogde eindperspectief voor de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten de status van land binnen het Koninkrijk is en voor de eilandgebieden Bonaire, Sint Eustatius en Saba een nieuwe status van bijzondere aard is, waarbij er een directe band met Nederland is waarna op 11 oktober 2006 door delegaties van Nederland, Bonaire, Sint Eustatius en Saba is afgesproken dat die eilanden openbare lichamen worden in de zin van artikel 134 van de Grondwet. dat, teneinde het mogelijk te maken dat Curaçao en Sint Maarten de hoedanigheid van land in het Koninkrijk verkrijgen, dat Bonaire, Sint Eustatius en Saba toetreden tot het staatsbestel van Nederland en dat de Nederlandse Antillen worden opgeheven als land, door de Staten-Generaal een voorstel van Rijkswet tot wijziging van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden is aangenomen, welk voorstel ingevolge artikel 55, tweede lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden door de Nederlandse Antillen dient te worden aanvaard.
P.B. 2010, no. 55	XX	Besluit van 3 augustus 2010 tot afkondiging van de Rijkswet van 7 juli 2010 tot wijziging van verschillende rijkswetten in verband met de verkrijging van de hoedanigheid van land binnen het Koninkrijk door Curaçao en Sint Maarten en de toetreding van Bonaire, Sint Eustatius en Saba tot het Nederlandse staatsbestel (Rijkswet aanpassing rijkswetten aan de oprichting van de nieuwe landen)
P.B. 2010, no. 56	XVIII	Besluit van 18 augustus 2010 tot afkondiging van de rijkswet van 7 juli 2010 tot vaststelling van een zeegrens tussen Curaçao en Bonaire, en tussen Sint Maarten en Saba
P.B. 2010, no. 57	XVIII	Besluit van 18 augustus 2010 tot afkondiging van het Reglement voor de Gouverneur van Curaçao. <i>Noot:</i> 1. De Gouverneur is vertegenwoordiger van de Koning in diens hoedanigheid van hoofd van de regering van Curaçao. Hij is tevens vertegenwoordiger van de regering van het Koninkrijk. 2. De Gouverneur wordt bij koninklijk besluit voor de tijd van zes jaren benoemd. Bij het verstrijken van deze termijn kan hij eenmaal worden herbenoemd voor de tijd van ten hoogste zes jaren. 3. De Gouverneur kan te allen tijde bij koninklijk besluit worden ontslagen. 4. Bij algemene maatregel van rijksbestuur wordt zijn materiële positie geregeld. 5. Het pensioen van de Gouverneur en zijn nagelaten betrekkingen wordt bij

WETGEVING NEDERLANDSE ANTILLEN

Overzicht tot stand gekomen wetgeving periode januari t/m oktober 2010

		rijkswet geregeld. 6. Alle uitgaven, verband houdende met de uitoefening van het ambt van Gouverneur, komen ten laste van het land Nederland, behoudens de verrekening bedoeld in artikel 35 van het Statuut voor het Koninkrijk.
P.B. 2010, no. 58	XVIII	Besluit van 18 augustus 2010 tot afkondiging van het Reglement voor de Gouverneur van Sint Maarten. Noot: 1. De Gouverneur is vertegenwoordiger van de Koning in diens hoedanigheid van hoofd van de regering van Sint Maarten. Hij is tevens vertegenwoordiger van de regering van het Koninkrijk. 2. De Gouverneur wordt bij koninklijk besluit voor de tijd van zes jaren benoemd. Bij het verstrijken van deze termijn kan hij eenmaal worden herbenoemd voor de tijd van ten hoogste zes jaren. 3. De Gouverneur kan te allen tijde bij koninklijk besluit worden ontslagen. 4. Bij algemene maatregel van rijksbestuur wordt zijn materiële positie geregeld. 5. Het pensioen van de Gouverneur en zijn nagelaten betrekkingen wordt bij rijkswet geregeld. 6. Alle uitgaven, verband houdende met de uitoefening van het ambt van Gouverneur, komen ten laste van het land Nederland, behoudens de verrekening bedoeld in artikel 35 van het Statuut voor het Koninkrijk.
P.B. 2010, no. 59	V	Besluit van 18 augustus 2010 tot afkondiging van de rijkswet van 7 juli 2010 tot regeling van de inrichting, de organisatie en het beheer van de openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba en de samenwerking daartussen (Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba). De regeringen van Nederland en de Nederlandse Antillen en de bestuurscolleges van Curaçao en Sint Maarten willen binnen het Koninkrijk samenwerken door de inrichting, organisatie en het beheer van de openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba en de onderlinge samenwerking tussen deze openbare ministeries te regelen in een rijkswet op grond van artikel 38, tweede lid, van het Statuut voor het Koninkrijk en dat de regeringen van Nederland en de Nederlandse Antillen en de bestuurscolleges van Curaçao en Sint Maarten instemmen met de inhoud van deze regeling
P.B. 2010, no. 60	V	Besluit van 18 augustus 2010 tot afkondiging van de rijkswet van 7 juli 2010 tot regeling van de inrichting, de organisatie, het gezag en het beheer van de politie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba en de onderlinge samenwerking tussen de politie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Rijkswet politie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba). De regeringen van de landen van het Koninkrijk en de bestuurscolleges van Curaçao en Sint Maarten willen binnen het Koninkrijk samenwerken door inrichting van één rechterlijke organisatie voor Aruba, Curaçao, Sint Maarten en voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba, dat zij deze samenwerking onderling willen regelen in een rijkswet op grond van artikel 38, tweede lid, van het Statuut voor het Koninkrijk en dat de regeringen van de landen van het Koninkrijk en de bestuurscolleges van Curaçao en Sint Maarten instemmen met de inhoud van deze regeling
P.B. 2010, no. 61	XV	Besluit van 18 augustus 2010 tot afkondiging van de rijkswet van 7 juli 2010 tot regeling van taken en bevoegdheden van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie).
P.B. 2010, no. 62	XVIII	Besluit van 18 augustus 2010 tot afkondiging van de rijkswet van 7 juli 2010 tot regeling van de instelling, taken en bevoegdheden van de Raad voor de rechtshandhaving van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Rijkswet Raad voor de rechtshandhaving)

P.B. 2010, no. 63	XVIII	Besluit van 27 augustus 2010 tot afkondiging van het besluit van 20 augustus 2010, nr. 09.003439, tot wijziging van verschillende algemene maatregelen van rijksbestuur in verband met de verkrijging van de hoedanigheid van land binnen het Koninkrijk door Curaçao en Sint Maarten en de toetreding van Bonaire, Sint Eustatius en Saba tot het Nederlandse staatsbestel (Rijksbesluit aanpassing rijksbesluiten aan de oprichting van de nieuwe landen)
P.B. 2010, no. 64	XVII	Besluit van 30 augustus 2010 tot afkondiging van de rijkswet van 7 juli 2010 inhoudende regels voor het financieel toezicht op de landen Curaçao en Sint Maarten (Rijkswet financieel toezicht Curaçao en Sint Maarten). <i>Op de voet van samenwerking tussen gelijkwaardige partners financieel wordt toezicht ingesteld op de landen Curaçao en Sint Maarten, dat er op gericht is dat die landen structureel voldoen aan de in deze wet opgenomen begrotingsnormen die tevens zijn verankerd in de eigen wetgeving zodat het toezicht op termijn overbodig wordt.</i>
P.B. 2010, no. 65	IV	MINISTERIËLE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING van de 30ste augustus 2010 ter uitvoering van artikel 32a, derde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (Beschikking proceskostenvergoeding bezwaar-fase belastingzaken). <i>De kosten die de belastingplichtige in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs maakt op verzoek van deze ten laste van s'Lands kas kunnen vergoed worden. In verband hiermee is het wenselijk nadere regels te stellen terzake de kosten waarop de vergoeding betrekking kan hebben en de wijze waarop het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.</i> <i>Uit de Toelichting:</i> <i>§ 1. Algemeen.</i> <i>Artikel 32a, derde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen bepaalt dat bij ministeriele beschikking met algemene werking nadere regels kunnen worden gesteld met betrekking tot de kosten waarop de vergoedingen, bedoeld in artikel 32a, eerste lid, uitsluitend betrekking kan hebben en de wijze waarop het bedrag van de kosten wordt vastgesteld. Ter uitvoering hiervan is de onderhavige ministeriële beschikking met algemene werking opgesteld. Hierna volgt de artikelsgewijze toelichting.</i>
P.B. 2010, no. 66	IV	MINISTERIËLE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING, van de 30ste augustus 2010 ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (Beschikking ex-patriates Sint Maarten 2009). <i>Omdat bepaalde deskundige werknemers op de Nederlands-Antilliaanse arbeidsmarkt zijn niet of slechts schaars beschikbaar en het is wenselijk het aantrekken van deze werknemers uit het buitenland te vergemakkelijken. In verband hiermee is het wenselijk de regels ter zake van de heffing van de loonbelasting en de inkomstenbelasting voor deze werknemers te versoepelen. Vooruitlopend op de komende herstructurering van de Nederlandse Antillen, gelet op de diversiteit van de (economische) realiteit van de verschillende eilandgebieden van de Nederlandse Antillen wordt het wenselijk geacht om per eilandgebied te regelen welke sectoren aanspraak kunnen maken op toepassing van de ex-patriate regeling.</i> <i>Uit de Toelichting:</i> <i>1. Algemeen.</i> <i>Vooruitlopend op de komende herstructurering van de Nederlandse Antillen wordt het wenselijk geacht om, gelet op de diversiteit van de economieën van de verschillende eilandgebieden van de Nederlandse Antillen, per eilandgebied te regelen welke sectoren aanspraak kunnen maken op toepassing van de ex-patriate regeling.</i> <i>Met name ten behoeve van de opbouw van de ambtelijke organisatie van het (</i>

WETGEVING NEDERLANDSE ANTILLEN
Overzicht tot stand gekomen wetgeving periode januari t/m oktober 2010

		toekomstige) Land Sint Maarten als deel van het Koninkrijk der Nederlanden bestaat behoefte aan voldoende deskundig personeel, dat op Sint Maarten niet of slechts schaars beschikbaar is en wordt het wenselijk geacht het aantrekken van deskundig personeel van buiten Sint Maarten te vergemakkelijken. In aanloop tot de totstandkoming van deze beschikkingen voor elk eilandgebied afzonderlijk wordt met de onderhavige beschikking een regeling gegeven voor het eilandgebied Sint Maarten. De regeling volgt zo veel mogelijk de Beschikking ex-patriates 1998. Voor een algemene toelichting op de bepalingen mag daarom worden verwezen naar de toelichting bij de Beschikking ex-patriates 1998. De aanpassingen die in deze beschikking zijn aangebracht worden hieronder per artikel nader toegelicht.
P.B. 2010, no. 67	IX	Landsbesluit van de 10de augustus 2010, no. 10/3216 regelende de inwerkingtreding van artikel 29, eerste lid, van de Landsverordening maritiem beheer
P.B. 2010, no. 68	XVIII	Besluit van 8 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 23 augustus 2010, houdende regels ter uitvoering van de Rijkswet Raad voor de rechtshandhaving (Rijksbesluit rechtspositie leden Raad voor de rechtshandhaving)
P.B. 2010, no. 69	XV	Besluit van 8 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 23 augustus 2010 betreffende nieuwe regels inzake de financiering van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Rijksbesluit financiering Gemeenschappelijk Hof van Justitie)
P.B. 2010, no. 70	XV	Besluit van 3 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 24 juli 2010 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding voor de Nederlandse Antillen van de Rijkswet van 20 januari 2005, houdende wijziging van de Schepenwet in verband met de totstandkoming van de Rijkswet Onderzoeksraad voor veiligheid en de invoering van een nieuwe regeling van tuchtrechtspraak voor de zeescheepvaart
P.B. 2010, no. 71	XV	LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 8ste september 2010 ter uitvoering van de artikelen 22a, tweede lid, en 22b, tweede lid, van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties (Landsbesluit dwangsommen en bestuurlijke boetes melders ongebruikelijke transacties) <i>Uit de Nota Van Toelichting:</i> <i>Algemeen</i> <i>In dit landsbesluit wordt de hoogte van de dwangsommen en de bestuurlijke boetes voor de verschillende overtredingen van de Landsverordening melding ongebruikelijke transacties (P.B. 2010, no. 41) geregeld. Gekozen is voor een systeem waarbij de hoogte van de boete afhankelijk is van de zwaarte van de overtreding. Verder hebben bij de keuze voor dit systeem ook overwegingen van eenvoud en praktische werkbaarheid voor degenen die met de uitvoering zijn belast, een rol gespeeld.</i> <i>Op elke individuele overtreding kan een boete worden opgelegd. Dit betekent dat als er bijvoorbeeld 10 transacties niet zijn gemeld er sprake is van 10 overtredingen.</i> <i>De Toezichthouders moeten beleidsprocedures inzake de (maximale) boete oplegging vaststellen. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de zwaarte van de overtreding, de soort melder, de omvang en de hoogte van de transacties en de hoeveelheid keren dat er een overtreding wordt gepleegd.</i> <i>Indien in voorkomende gevallen de oplegging van boetes voor verschillende overtredingen toch disproportioneel is dan wel het niet nakomen van de</i>

		landsverordening gerechtvaardigd is, kunnen de Toezichthouders overgaan tot matiging van de opgelegde boete. De Toezichthouders zullen per individueel geval nagaan of van deze mogelijkheid gebruik kan worden gemaakt. Daarentegen kan het tevens voorkomen dat er sprake is van recidive van de overtreding, binnen een bepaalde periode, terwijl het maximum van de opgelegde bestuurlijke sanctie(s) is bereikt. In dat geval wordt de Toezichthouder de bevoegdheid geboden om eenmalig een maximale bestuurlijke sanctie op te leggen (artikel 4, eerste lid). Mocht de dienstverlener na deze opgelegde sanctie nog steeds in overtreding zijn, dan doet de Toezichthouder aangifte bij het Openbaar Ministerie met het oog op strafrechtelijke vervolging (artikel 4, derde lid). Ter zake van de dwangsom dient te worden gesteld dat een last onder dwangsom ertoe strekt de overtreding ongedaan te maken of verdere overtreding dan wel een herhaling van de overtreding te voorkomen. Afhankelijk van de zwaarte van de overtreding, en het belang deze zo spoedig mogelijk ongedaan te maken, zullen de respectievelijke Toezichthouders de hoogte van de dwangsom vaststellen conform het bepaalde in artikel 2. Financieel De op grond van dit landsbesluit geïnde geldsommen zullen vooreerst worden aangewend voor de dekking van de inningskosten. Afhankelijk van de Toezichthouder komt de rest toe aan het Land respectievelijk de toezichthoudende instanties. Voor wat betreft de Bank van de Nederlandse Antillen zal een eventueel positief saldo later als onderdeel van haar winst op grond van het Centrale Bank-Statuut 1985 aan het Land worden uitgekeerd. Het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (MOT) krijgt de bevoegdheid dwangsommen en bestuurlijke boetes op te leggen aan de zg. niet-financiële meldplichtige instellingen die onder het toezichtsregime van het Meldpunt vallen. De inning en invordering van voornoemde gelden zal door de Landsontvanger geschieden waardoor de financiële consequenties van het onderhavige Landsbesluit binnen het ministerie van Financiën zullen worden opgevangen. In een Protocol werkafspraken tussen het MOT en de Landsontvanger, waarin onder meer afspraken over de wijze van informatie uitwisseling tussen beide diensten zijn vastgelegd, zal tevens een raming van de kosten die voortvloeien uit de op grond van deze werkafspraken verleende diensten, als bijlage bij dat Protocol worden gevoegd. Op dit moment is niet aan te geven hoeveel overtredingen de instellingen zullen begaan en wat de daarmee gemoeide boetes zullen zijn. Dit betekent dat de kosten die de Toezichthouders in dat kader maken momenteel moeilijk zijn aan te geven.
P.B. 2010, no. 72	XVIII	Besluit van 24 september 2010 tot afkondiging van de rijkswet van 7 september 2010 tot wijziging van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden in verband met de wijziging van de staatkundige hoedanigheid van de eilandgebieden van de Nederlandse Antillen (Rijkswet wijziging Statuut in verband met de opheffing van de Nederlandse Antillen) (Stb.333)
P.B. 2010, no. 73	XVIII	Besluit van 27 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 23 september 2010 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van de artikelen I en II van de Rijkswet wijziging Statuut in verband met de opheffing van de Nederlandse Antillen
P.B. 2010, no. 74	X	Besluit van 8 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 23 augustus 2010 betreffende nieuwe regels inzake de financiering van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Rijksbesluit financiering Gemeenschappelijk Hof van Justitie) <i>Uit de Nota Van Toelichting:</i> I. Algemeen

		1. Inleiding Het onderhavige besluit bevat regels inzake de financiering van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie. Het besluit is gebaseerd op artikel 55, eerste en tweede lid, van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie. In het eerste lid is bepaald dat bij algemene maatregel van rijksbestuur regels worden gesteld met betrekking tot de bekostiging van het Hof. Daartoe behoren in ieder geval regels betreffende de financieringsgrondslag. In het tweede lid is bepaald dat de kosten van het Hof, de Gerechten in eerste aanleg en de Beheerraad worden vergoed uit een door de landen beschikbaar te stellen bijdrage die volgens een bij algemene maatregel van rijksbestuur vast te stellen sleutel over de landen wordt verdeeld. 2. Voorbereiding van de algemene maatregel van rijksbestuur Een concept voor deze algemene maatregel van rijksbestuur is voorbereid door de Projectgroep Rechtspleging, Rechtshandhaving en Constitutionele Zaken (PRRC). Het concept is in nauwe samenwerking met het Gemeenschappelijk Hof van de Nederlandse Antillen en Aruba tot stand gekomen. Op verzoek van de PRRC heeft het Hof de toekomstige financiering van de rechtspraak in het Caribisch gedeelte van het Koninkrijk uitgewerkt op een dusdanig detailniveau dat daarover afspraken voor een algemene maatregel van rijksbestuur konden worden gemaakt tussen Aruba, de toekomstige landen Curaçao en Sint Maarten, en Nederland voor wat betreft Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Het voorstel van het Hof is tot stand gekomen in samenwerking met deskundigen van de Stichting Overheidsaccountants Bureau van de Nederlandse Antillen (SOAB) en deskundigen van het Ministerie van Justitie van Nederland. 3. Voorgeschiedenis In de Slotverklaring van 2 november 2006 van het bestuurlijk overleg over de toekomstige staatkundige positie van Curaçao en Sint Maarten hebben de regeringen van Nederland, de Nederlandse Antillen en de bestuurscolleges van Curaçao en Sint Maarten afspraken gemaakt over samenwerkingsregelingen op onder meer het gebied van de rechtspleging en de rechtshandhaving. Deze verklaring heeft de eilandsraad van Sint Maarten bekrachtigd op 15 november 2006. Curaçao is op 28 augustus 2007 tot deze verklaring toegetreden bij het bestuursakkoord houdende de toetreding van Curaçao tot het overgangsakkoord van 12 februari 2007. In de Slotverklaring is onder meer afgesproken dat er kort gezegd één rechterlijke organisatie zal zijn voor het Caribische deel van het Koninkrijk, te weten de landen Aruba, Curaçao, Sint Maarten en de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba te regelen bij een zogenoemde consensusrijkswet op grond van artikel 38, tweede lid, Statuut. Ter voorbereiding van de uitvoering van deel I van de Slotverklaring (rechtspleging en rechtshandhaving) is bij genoemd overgangsakkoord van 12 februari 2007 de PRRC in het leven geroepen. De PRRC is onder meer belast met de voorbereiding van het onderhavige voorstel. Het voorstel en deze toelichting zijn onderwerpen van overleg in deze projectgroep geweest. De PRRC heeft het Gemeenschappelijk Hof van Justitie in samenwerking met deskundigen van de SOAB en van het Ministerie van Justitie van Nederland gevraagd een model te ontwikkelen voor de financiering van de rechtspraak in de nieuwe staatkundige constellatie. In maart 2009 is door het Hof een presentatie gegeven aan de PRRC over het door het Hof uitgedachte financieringsmodel. Met dat model heeft de Politieke stuurgroep in mei 2009 ingestemd. Dat model dient als basis voor deze algemene maatregel van rijksbestuur. 4. Hoofdpijnen van de algemene maatregel van rijksbestuur Na inwerkingtreding van dit besluit zal het Hof het baten-lastenstelsel als begrotingsstelsel gaan hanteren. Dit betekent dat sprake is van administratie met een balans en een verlies- en winstrekening. In dit stelsel is het mogelijk de gemaakte kosten te koppelen aan de prestaties en zijn er mogelijkheden voor het aanhouden van eigen vermogen/reserves.
--	--	---

		<i>In het nieuwe systeem wordt het Hof grotendeels bekostigd op een zo integraal mogelijke kostprijs per groep zaakscluster. De zaaksclusters worden gevormd door zaakscategorieën. Zaakscategorieën zijn categorieën van zaken die door het Hof op gelijksoortige wijze worden behandeld. Voorbeelden van zaaksclusters zijn: civiele bodemprocedure, kort geding, ambtenarenzaken, bestuursrechtelijke zaken, misdrijfzaken regulier en belastingzaken. In deze kostprijs per zaakscluster wordt een opslag opgenomen voor de behandeling van zaken in hoger beroep. Voor de kosten van huisvesting, de Beheerraad, de gerechtskosten en overige kosten worden aparte bedragen toegekend.</i> <i>In de voorgestelde systematiek wordt een groot deel van de bijdrage per land bepaald op basis van de kostprijs per zaakscluster vermenigvuldigd met het instroomvolume per land. De verschillende zaaksclusters zijn tot stand gekomen na een analyse van de resultaten van de directe kosten per zaak van alle zaakscategorieën. Het betreft de volgende clusters: zaakscluster zeer licht, zaakscluster licht, zaakscluster gemiddeld en zaakscluster zwaar.</i> <i>Voor elke zaakscluster geldt een bepaalde kostprijs per inkomende zaak. De prijs zal in de nieuwe systematiek elke drie jaar opnieuw worden geijkt en vastgesteld. Bij deze herijking maken het Hof en de Ministers van Justitie afwegingen over doelmatigheid en kwaliteit. Ten grondslag aan de afwegingen liggen gegevens over de gerealiseerde prijs in de afgelopen periode, wijzigingen in de verhoudingen van de zaakscategorieën binnen de onderscheiden zaaksclusters, uitkomsten van de werklasmeting als bedoeld in artikel 4 en majeure wets- of beleidswijzigingen (artikel 8).</i> <i>Er zijn twee mechanismen in het voorstel opgenomen die ervoor zorgen dat als meer of minder zaken worden behandeld dan was opgenomen in de begrotingsvoorstellen de financiële consequenties worden beperkt. Ten eerste wordt van een gemiddeld aantal zaken van de afgelopen twee jaar uitgegaan bij de bepaling van de instroomgerelateerde bijdrage (artikel 7, eerste lid). Ten tweede is het zo dat het totaal van de exploitatiereserve en het onverdeeld resultaat van het Hof ten hoogste 10% van de gemiddelde jaarlijkse baten van het Hof bedraagt, berekend over de laatste drie jaar. Een positief exploitatieresultaat van het Hof komt tot de in het tweede lid bedoelde grens ten goede aan de exploitatiereserve van het Hof. Het meerdere keert het Hof uit aan Onze Ministers naar rato van de bijdrage van het desbetreffende land. Bij tegenvallende resultaten, waardoor een negatief eigen vermogen ontstaat, zal aanvulling van het eigen vermogen plaatsvinden.</i>
P.B. 2010, no. 75	V	Besluit van 8 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 23 augustus 2010, houdende regels ter uitvoering van de Rijkswet Raad voor de rechtshandhaving (Rijksbesluit rechtspositie leden Raad voor de rechtshandhaving) <i>Uit de Nota Van Toelichting:</i> <i>Algemeen</i> Dit besluit bevat rechtspositionele bepalingen voor de leden van de Raad voor de rechtshandhaving (hierna: de Raad). De Raad is op grond van de Rijkswet Raad voor de rechtshandhaving (hierna: de rijkswet) belast met de algemene inspectie van onder meer politie, openbaar ministerie en justitiële inrichtingen. Verder is de Raad belast met de algemene inspectie van de kwaliteit en de effectiviteit van de justitiële samenwerking tussen Curaçao, Sint Maarten en Nederland, voor zover het betreft Bonaire, Sint Eustatius en Saba. De Raad kan bij landsverordening of wet worden belast met advisering over de afhandeling van klachten bij bestuursorganen over de wijze waarop een organisatie, waarop de inspectie door de Raad zich richt, zich heeft gedragen in een bepaalde aangelegenheid. De Raad kan bij landsverordening of wet ook worden belast met het toezicht op de verwerking van politiegegevens (artikel 3 van de rijkswet). De Raad bestaat uit drie leden, die worden benoemd bij koninklijk besluit. De benoeming geschiedt op voorstel van de landen (artikelen 5 tot en met 7 van de rijkswet). De rijkswet bevat

		verschillende bepalingen over de rechtspositie van de leden van de Raad, onder meer ten aanzien van hun schorsing en ontslag (artikelen 10 en 11). In artikel 13 van de rijkswet is bepaald dat bij of krachtens algemene maatregel van rijksbestuur de rechtspositie van de leden wordt geregeld, voor zover daarin niet al in de rijkswet is voorzien. Het onderhavige rijksbesluit regelt deze rechtspositie. De leden van de Raad zijn belast met een verantwoordelijke taak op het terrein van de algemene inspectie van de effectiviteit, de kwaliteit en van de taakuitoefening en het beheer van alle onderdelen van de justitiële keten, uitgezonderd het Gemeenschappelijk Hof van Justitie. De leden moeten over voldoende ervaring, deskundigheid en expertise beschikken om deze taken naar behoren te kunnen verrichten. Hier dient een passende vergoeding tegenover te staan om de functie voldoende aantrekkelijk te maken voor personen die aan de kwalificaties voldoen. Omdat enerzijds de taken en verantwoordelijkheden die zijn gemoeid met het lidmaatschap van de Raad vragen om een passende beloning, en anderzijds de wens bestaat tot voldoende flexibiliteit binnen de landen, wordt in dit besluit volstaan met een regeling van de rechtspositie op hoofdlijnen, waarbij nadere uitwerking plaatsvindt of kan vinden bij ministeriële beschikking met algemene werking of bij ministeriële regeling. Dit biedt de mogelijkheid om voor elk van de landen te voorzien in een bij het betreffende land passend niveau van bezoldiging en vergoeding van gemaakte kosten. Elk van de bevoegde ministers van de onderscheidenlijke landen geeft aan het bepaalde in de artikelen 3 tot en met 5 van dit besluit uitvoering voor het lid van de Raad dat door hem is voorgesteld op grond van artikel 7, eerste lid, van de rijkswet. De Minister van Justitie van Nederland doet dit in overeenstemming met de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Aan dit besluit zijn geen bedrijfseffecten, administratieve lasten of andere nalevingskosten voor het bedrijfsleven of voor burgers verbonden.
P.B. 2010, no. 76	I	Het besluit van 24 september tot afkondiging van het besluit van 21 september houdende regels met betrekking tot de opvolging onder algemene titel in de rechten en verplichtingen van het land de Nederlandse Antillen naar burgerlijk recht (Rijksbesluit rechtsopvolging burgerlijke rechten en verplichtingen Nederlandse Antillen) Nota Van Toelichting: Algemeen § 1. Inleiding Als gevolg van de staatkundige hervorming van het Koninkrijk zal het land de Nederlandse Antillen ophouden te bestaan. Dit betekent dat ook de rechtspersoon land Nederlandse Antillen als drager van rechten en verplichtingen naar burgerlijk recht ophoudt te bestaan. Met het oog hierop is het nodig in de rechtsopvolging van de rechtspersoon land Nederlandse Antillen te voorzien. Daartoe strekt het onderhavige besluit. Tevens voorziet het besluit in de rechtsopvolging van een aantal bij landsverordening van de Nederlandse Antillen ingestelde rechtspersonen met een publieke taak, waaronder het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen. Het besluit heeft geen betrekking op de rechtsopvolging van de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen. Daarin wordt voorzien door het Rijksbesluit opvolging Sociale Verzekeringsbank Nederlandse Antillen. Evenmin heeft het besluit betrekking op rechten en verplichtingen naar burgerlijk recht van de vijf eilandgebieden van de Nederlandse Antillen. In de rechtsopvolging daarvan wordt voorzien door artikel 4 van de Curaçaosche Landsverordening algemene overgangsregeling wetgeving en bestuur, artikel 4 van de Sint-Maartense Landsverordening algemene overgangsbepalingen van wetgeving en bestuur en – voor wat betreft Bonaire, Sint Eustatius en Saba – artikel 11 van de Invoeringswet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

	§ 2. Rechtsopvolging onder algemene titel In het besluit is in navolging van artikel 44 van de Nederlandse Wet algemene regels herindeling gekozen voor een wettelijke regeling op grond waarvan alle rechten en verplichtingen naar burgerlijk recht van de rechtspersoon land Nederlandse Antillen van rechtswege en onder algemene titel overgaan op de drie opvolgers van het land: de rechtspersonen land Curaçao en land Sint Maarten en – voor wat betreft de BES-eilanden – de Staat der Nederlanden. De wijze waarop in dit besluit de rechtsopvolging wordt geregeld, verschilt van de wijze waarop dat in 1986 bij het ingaan van de Status Aparte van Aruba is gebeurd. Toen is van alle bezittingen en schulden van het toenmalige land de Nederlandse Antillen een overzicht gemaakt, waarbij per item de Nederlandse Antillen of Aruba als rechtsopvolger werden aangewezen. Een dergelijke aanpak is echter zeer bewerkelijk en heeft als nadeel dat bepaalde minder voor de hand liggende rechten of verplichtingen makkelijk over het hoofd kunnen worden gezien. Een belangrijk verschil met de situatie in 1986 is bovendien dat het land de Nederlandse Antillen thans ook ophoudt te bestaan. Waar in 1986 voor niet uitdrukkelijk toebedeelde rechten of verplichtingen nog gewoon op het land de Nederlandse Antillen kon worden teruggevallen, mag de huidige regeling van de rechtsopvolging geen open einden meer bevatten. Gekozen is daarom voor een regeling met algemene criteria voor de rechtsopvolging, zonder de verschillende vermogensbestanddelen met naam en toenaam te noemen. Daarbij is ook een voorziening getroffen voor het geval bepaalde rechten of verplichtingen niet op basis van objectieve criteria aan één land toewijsbaar zijn. In dat geval vallen die rechten of verplichtingen aan het land Curaçao toe. Aldus is voor alle rechten en verplichtingen de rechtsopvolging gewaarborgd. De keuze voor Curaçao als rechtsopvolger voor de moeilijk toewijsbare rechten en verplichtingen is ingegeven door het feit dat Curaçao het grootste aandeel in de boedelscheiding heeft (73,3%, tegenover 18,75% voor Sint Maarten en 7,95% voor Nederland). § 3. Economische verdeling van de boedel De feitelijke toedeling van activa en passiva die het gevolg is van de in dit besluit opgenomen regels voor de rechtsopvolging moet worden onderscheiden van de economische verdeling van de boedel: de verdeling van de economische waarde die de boedel vertegenwoordigt, overeenkomstig de tussen de landen afgesproken verdeelsleutels. De toepassing van de in dit besluit opgenomen regels voor de rechtsopvolging zal naar verwachting leiden tot een van de afgesproken verdeelsleutels afwijkende verdeling van de boedel. Dit houdt verband met het feit dat met de in het besluit opgenomen criteria niet is beoogd de economische verdeelsleutels zo goed mogelijk te benaderen, maar om logische nieuwe rechtsbetrekkingen te doen ontstaan waarbij de burger steeds zoveel mogelijk met de voor hem meest aangewezen overheid te maken krijgt. In veel gevallen zal dat, op grond van de in dit besluit opgenomen regels, zijn eigen landsoverheid zijn. Voor zover de juridische en economische verdeling niet samenvallen, zullen de landen de economische waarde van de hen in het kader van de rechtsopvolging toebedeelde activa en passiva onderling moeten verrekenen. Een land dat, gelet op de afgesproken economische verdeelsleutels, teveel activa of passiva toebedeeld heeft gekregen, zal de beide andere landen daarvoor moeten compenseren dan wel, in het geval van teveel passiva, door die andere landen moeten worden gecompenseerd. Op deze onderlinge verrekeningen heeft het onderhavige besluit geen betrekking. Daarvoor is een onderlinge regeling op grond van artikel 38, eerste lid, van het Statuut opgesteld: de Regeling vereffening boedel Nederlandse Antillen. Voor de burger is die onderlinge regeling verder niet relevant. Voor hem zijn slechts de in dit besluit opgenomen regels voor de rechtsopvolging van belang. § 4. Rechtspersonen met een publieke taak Het besluit regelt tevens de rechtsopvolging van een aantal bij landsverordening van de Nederlandse Antillen ingestelde rechtspersonen. De opheffing van het land de Nederlandse Antillen heeft tot gevolg dat op het tijdstip van transitie de
--	--

	wettelijke basis voor deze instellingen wegvalt. De landsverordeningen waarbij zij zijn ingesteld en waaraan zij ook hun rechtspersoonlijkheid ontleen, verliezen op dat tijdstip immers hun rechtskracht. Aangenomen moet worden dat dit, bij gebreke van een specifieke regeling ter zake, zou betekenen dat de tot dan toe afgescheiden vermogens van deze instellingen in de boedel van het land vloeien, hetgeen ook zou betekenen dat eventuele vorderingen die deze instellingen op het land hebben, dan door vermenging tenietgaan. Duidelijk moge zijn dat dit geen wenselijke situatie is. Het is immers de bedoeling om deze instellingen na transitie te continueren, in een aantal gevallen als instelling van het land Curaçao, en soms als gemeenschappelijke instelling van Curaçao en Sint Maarten. Daarbij wordt er vanuit gegaan dat deze instellingen (in materieel opzicht) hun rechtspersoonlijkheid behouden en niet ten gevolge van de transitie ophouden zelfstandige dragers van rechten en verplichtingen te zijn. Om dat te bewerkstelligen is het nodig om de vermogens van deze instellingen ook formeel te laten overgaan op de Curaçaosche of gemeenschappelijke instellingen die na transitie de publieke taken van de Nederlands-Antilliaanse instellingen overnemen. Met het oog hierop regelt het onderhavige besluit dat de privaatrechtelijke rechten en verplichtingen van bedoelde instellingen van rechtswege en onder algemene titel overgaan op hun (rechts)opvolgers. Voor de volledigheid zij daarbij opgemerkt dat deze opvolging onder algemene titel niet alleen betrekking heeft op de rechtsverhoudingen die tussen het land en de betrokken instellingen bestonden. De rechtsopvolging geldt ook voor alle rechten en verplichtingen die bedoelde instellingen jegens derden hebben. Wel gaat het daarbij alleen om rechten en verplichtingen naar burgerlijk recht. Eventuele aanspraken of verplichtingen die uit hoofde van publiekrecht jegens een instelling bestaan, worden na transitie beheerst door het nieuwe publiekrecht van de onderscheiden landen. § 5. Het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen. Een van de rechtspersonen die bij opheffing van het Land automatisch ophoudt te bestaan is het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen (APNA). Ook met betrekking tot het APNA is afgesproken dat alle rechten en verplichtingen naar burgerlijk recht overgaan op een door Curaçao aan te wijzen rechtsopvolger. Dat is geregeld in artikel 8. Wel hebben Sint Maarten en Nederland (in verband met Bonaire, Sint Eustatius en Saba) in het kader van de vereffening recht hun aandeel in het vermogen van het APNA. Dat is geregeld in artikel 9. Een nadere uitwerking van die verdeling is opgenomen in de Onderlinge regeling opvolging en boedelscheiding Algemeen Pensioenfonds Nederlandse Antillen en opvolging van enkele andere aanverwante regelingen. Bij het vermogen van het APNA gaat het uiteraard niet alleen om het pensioenvermogen. Tot de boedel behoren ook alle andere bezittingen en vorderingen van het APNA. De verdeling van het vermogen van het APNA zal niet direct per transitiedatum kunnen geschieden. Niet alle benodigde informatie is dan al bekend. De eindafrekening zal daarom in de loop van 2011 geschieden, uiterlijk op 31 december van dat jaar. Wel zal nog voor de transitiedatum een voorschotbetaling plaatsvinden. De hoogte van die voorschotbetaling zal worden berekend op basis van een zo goed mogelijke raming van de activa van het APNA per 09-10-2010. Meer specifiek is de formule als volgt: het voorschot is gelijk aan het bedrag dat de verhouding uitdrukt tussen enerzijds de som van de premiereserves van de aan Sint Maarten, respectievelijk Nederland, toebedeelde deelgenoten in het Algemeen pensioenfonds van de Nederlandse Antillen, en anderzijds de totale premiereserves van alle deelgenoten in dat fonds, vermenigvuldigd met een raming van het totaal van de activa van dat fonds per 09 oktober 2010. In deze formule wordt onder premiereserves verstaan: het bedrag van de per 31 december 2008 jegens de deelgenoten van het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen bestaande pensioenverplichtingen. De taken van het Algemeen Pensioenfonds Nederlandse Antillen worden met ingang van de transitiedatum overgenomen door de drie landen. In de Onderlinge
--	--

WETGEVING NEDERLANDSE ANTILLEN**Overzicht tot stand gekomen wetgeving periode januari t/m oktober 2010**

		regeling opvolging en boedelscheiding Algemeen Pensioenfonds Nederlandse Antillen en opvolging van enkele andere aanverwante regelingen is in dit verband een regeling getroffen voor het toedelen van de deelgenoten in het APNA en van de verplichtingen jegens die deelgenoten. Daarom ook hebben Sint Maarten en Nederland recht op een voorschot, opdat zij die taken voor hun rekening kunnen nemen. In de praktijk zal de rechtsopvolger van het APNA echter als uitvoeringsorganisatie blijven bestaan. Die zal dan voor rekening van de landen de uitvoering van de verschillende pensioenregelingen voorlopig voor zijn rekening nemen. Het is onzeker of er op op de transitiedatum al een Pensioenfonds Sint Maarten zal zijn. Het voorschot blijft daarom voorshands onder beheer van het Algemeen Pensioenfonds Nederlandse Antillen en, vanaf de transitiedatum, de door Curaçao aan te wijzen rechtsopvolger daarvan. Wel zal dat voorschot binnen die uitvoeringsorganisatie afzonderlijk geadmistreerd worden. Als Sint Maarten zelf de uitvoering gaat overnemen, dan wel een door Sint Maarten in het leven te roepen Pensioenfonds, zal het desbetreffende bedrag desgevraagd alsnog aan Sint Maarten worden overgemaakt. In Nederland bestaat inmiddels al een Pensioenfonds BES. De betaling van het voorschot ten behoeve van dat Pensioenfonds vindt echter plaats aan de Staat der Nederlanden. Dat geld zal vervolgens onder algemene titel worden overgedragen aan het Pensioenfonds BES. Dat gebeurt op basis van een nieuw artikel in de Pensioenwet ambtenaren BES (artikel 112c). Dat artikel wordt in die wet opgenomen door middel van een ministeriële regeling op grond van artikel 20 van de Invoeringswet BES. Bij de berekening van het voorschot is uitgegaan van de toezegging van Nederland dat alle op premienota's gebaseerde betalingsachterstanden tot en met 2007 van de BES eilanden aan APNA voor het tijdstip van transitie zijn afgewikkeld en betaald. Als er voor het transitietijdstip voor het APNA een financieel probleem ontstaat zal het aan Nederland betaalde voorschot voor zover nodig teruggevorderd kunnen worden. Vanaf het tijdstip van transitie is dat niet meer nodig, omdat de rechtsopvolger van het APNA, de uitvoeringsorganisatie, voor rekening van de landen werkt.
P.B. 2010, no. 77	XVIII	Besluit van 24 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 20 september 2010, no. 10.002580, houdende verlening van een onderscheidingsvlag aan de Gouverneur van het land Curaçao
P.B. 2010, no. 78	XVIII	Besluit van 27 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 20 september 2010, no. 10.002577, houdende de benoeming van de heer mr. F.M. de los Santos Goedgedrag tot Gouverneur van Curaçao
P.B. 2010, no. 79	XVIII	Besluit van 24 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 20 september 2010, no. 10.002579, houdende de benoeming van mevrouw mr. A.P. van der Pluijm-Vrede tot waarnemend Gouverneur van Curaçao
P.B. 2010, no. 80	XVIII	Besluit van 24 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 20 september 2010, no. 10.002581, houdende verlening van een onderscheidingsvlag aan de Gouverneur van het land Sint Maarten
P.B. 2010, no. 81	XVIII	Besluit van 24 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 20 september 2010, no. 10.002576, houdende de benoeming van de heer drs. E.B. Holiday tot Gouverneur van Sint Maarten
P.B. 2010, no. 82	XVIII	Besluit van 24 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 20 september 2010, no. 10.002578, houdende de benoeming van de heer mr. R.A. Groeneveldt tot waarnemend Gouverneur van Sint Maarten
P.B. 2010, no. 83	V	Besluit van de 1ste oktober 2010 tot intrekking van het Delegatiebesluit verstrekking nationale paspoorten (P.B. 2003, 32) <i>Toelichting:</i>

		<i>In de staatkundige constellatie van de Nederlandse Antillen was de bevoegdheid tot het in behandeling nemen van aanvragen en de verstrekking van nationale paspoorten door de Gouverneur van de Nederlandse Antillen gedelegeerd aan de gezaghebbers van de eilandgebieden. Ingevolge de rijkswet van 7 september 2010 tot wijziging van het Statuut der Nederlanden worden de Nederlandse Antillen opgeheven en ontstaan – naast Aruba en Nederland – de landen Curaçao en Sint Maarten. Bonaire, Sint Eustatius en Saba (BES-eilanden) worden onderdeel van het Nederlandse staatsbestel. Op Curaçao en Sint Maarten komt het gezaghebbersambt in de nieuwe staatkundige constellatie te vervallen, op de BES-eilanden blijft dit ambt weliswaar bestaan, maar zal de verstrekking van nationale paspoorten direct aan de gezaghebbers worden geattribueerd. Het Delegatiebesluit verstrekking nationale paspoorten kan mitsdien worden ingetrokken met ingang van de dag waarop de nieuwe staatkundige orde van het Koninkrijk in werking treedt.</i>
P.B. 2010, no. 84	VII	Landsverordening van de 2de september 2010 tot wijziging van de Landsverordening van de 4de maart 1957 houdende regeling van de tuchtrechtspraak over personen die geneeskunst uitoefenen, zomede over apothekers (P.B. 1957, no. 30) <i>Overwegende dat het in verband met gewijzigde inzichten in het medisch tuchtrecht wenselijk is de medische tuchtnorm te wijzigen en aan het openbaar ministerie een zelfstandig klachtrecht toe te kennen;</i> <i>dat, gelet op artikel 5, aanhef en onder 3°, van de Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba (P.B. 1985, no. 88), de bepalingen van deze regeling in acht zijn genomen.</i>
P.B. 2010, no. 85	I	LANDSBESLUIT van de 7de oktober 2010, no. 10/4343, regelende de inwerkingtreding van de Landsverordening herziening namenrecht (P.B. 2010, no. 29)
P.B. 2010, no. 86	X	Het besluit van 29 september tot afkondiging van het besluit van 27 september 2010 houdende een onderlinge regeling met betrekking tot de overname door de Staat der Nederlanden van door het land de Nederlandse Antillen en de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten aangegane geldleningen (Rijksbesluit overname geldleningen Nederlandse Antillen, Curaçao en Sint Maarten) <i>Overwegende dat de regeringen van Nederland en de Nederlandse Antillen, met instemming van de eilandgebieden Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius en Saba, zijn overeengekomen om te bewerkstelligen dat bij de start van de nieuwe staatkundige verhoudingen binnen het Koninkrijk sprake is van een gezonde financiële positie van de eilanden.</i> <i>Uit de Nota Van Toelichting:</i> <i>ALGEMEEN</i> <i>1. Inleiding</i> <i>Het onderhavige besluit geeft uitvoering aan de afspraken die zijn gemaakt over de sanering van de schuldenlast van de Nederlandse Antillen en regelt de overgang onder algemene titel van de door het land de Nederlandse Antillen (hierna: Land) en de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten uitgegeven schuldtitels. Deze schuldtitels zullen bij het ingaan van de nieuwe staatkundige verhoudingen op grond van dit besluit van rechtswege overgaan op de Staat der Nederlanden. Omdat de totale omvang van de schuldpositie die door Nederland wordt overgenomen het bedrag waarvoor Nederland bijdraagt aan de schuldsanering te boven gaat, regelt het besluit voor dat meerdere tevens de vorderingen die Nederland bij het ingaan van de nieuwe staatkundige verhoudingen op de landen Curaçao en Sint Maarten krijgt.</i> <i>2. Aanleiding en achtergrond</i> <i>2.1. Gezonde financiële positie bij start nieuwe staatkundige verhoudingen</i>

		<i>De bevolkingen van de eilanden van de Nederlandse Antillen hebben zich in 2000 en 2005 uitgesproken om te komen tot een nieuwe staatkundige status van die eilanden binnen het Koninkrijk der Nederlanden. In het proces van staatkundige hervorming dat vervolgens van start is gegaan, is voor Nederland, de Nederlandse Antillen, Curaçao en Sint Maarten (als aankomende landen) en Bonaire, Sint Eustatius en Saba (als toekomstige openbare lichamen binnen het Nederlands staatsbestel) het gezamenlijk uitgangspunt dat de beoogde nieuwe entiteiten in een gezonde financiële positie komen bij de start van de nieuwe staatkundige verhoudingen.</i> <i>Op de start-Rondetafelconferentie van 26 november 2005 is geconstateerd dat de schulddispositie van de Nederlandse Antillen, inclusief die van de eilandgebieden, een obstakel vormt om te komen tot een gezonde financiële startpositie van de beoogde nieuwe entiteiten. Afgesproken werd dat Nederland een oplossing zal bieden voor de schuldenproblematiek. Verder werd geconstateerd dat het voor een gezonde financiële startpositie uiteraard ook van belang is dat de financiële huishouding op orde komt en blijft. Met het oog hierop zijn in onderling overleg reeds twee gezamenlijke regelingen voor financieel toezicht tot stand gebracht, het Besluit tijdelijk financieel toezicht Nederlandse Antillen, Curaçao en Sint Maarten en het Besluit tijdelijk financieel toezicht BES. Bij het ingaan van de nieuwe staatkundige verhoudingen zal het financieel toezicht op Curaçao en Sint Maarten worden geregeld bij rijkswet: de eveneens als onderlinge regeling tot stand gekomen Rijkswet financieel toezicht Curaçao en Sint Maarten.</i> <i>2.2. Schuldsanering door Nederland</i> <i>In de Slotverklaring van 2 november 2006 heeft Nederland zich met het oog op een gezonde financiële positie bij de start van de nieuwe staatkundige verhoudingen bereid verklaard om de schulden van (de collectieve sector van) het Land en de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten grotendeels te saneren. Het gaat daarbij om de schulden per 31 december 2005, die in de vorm van openbare of onderhandse geldleningen zijn aangegaan jegens derden buiten de desbetreffende collectieve sector (inclusief de leningen die jegens Nederland zijn aangegaan). Deze leningen worden, voor zover zij in omvang boven de rentelastnorm van dat jaar uitgaan, door Nederland gesaneerd. Ook de herfinanciering van deze leningen en de financiering van de rentelasten op deze leningen vallen onder de regeling van de schuldsanering</i> <i>Nederland heeft zich ook bereid verklaard de op 31 december 2005 bestaande betalingsachterstanden (de onbetaalde rekeningen van crediteuren) te saneren, voor zover die althans sindsdien zijn blijven openstaan. Het onderhavige besluit heeft echter geen betrekking op deze betalingsachterstanden. Daarvoor geldt een apart afwikkelingstraject, dat niet onder dit besluit valt. Het onderhavige besluit heeft betrekking op de sanering van de (openbare en onderhandse) geldleningen die door Land en eilandgebieden zijn aangegaan: de "schuldtitels". Uitgangspunt daarbij vormt de geconsolideerde schuld van de collectieve sector. Onderlinge schuldverhoudingen binnen de collectieve sector vallen tegen elkaar weg, zodat alleen schulden jegens derden voor sanering in aanmerking komen.</i> <i>Op basis van de Slotverklaring van 2 november 2006 en verdere akkoorden is door Nederland met het Land en de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten nader gesproken over de daadwerkelijke praktische invulling, de modaliteiten, van de schuldsanering. Deze invulling is vastgelegd in het document "Voorstel schuldsanering", dat op 22 januari 2008 tijdens het bestuurlijk overleg tussen Nederland, de Nederlandse Antillen, Curaçao en Sint Maarten is vastgesteld en in het eindrapport van de werkgroep verdeling schuldtitels dat op 26 november 2008 door de Politieke Stuurgroep Staatkundige Verandering is aanvaard.</i> <i>De bereidheid van Nederland om de schuldenlast van het land de Nederlandse Antillen en de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten grotendeels te saneren, is tevens vastgelegd in de Rijkswet financieel toezicht Curaçao en Sint Maarten. In</i>
--	--	--

	artikel 31, derde lid, van die wet is bepaald: “De Staat der Nederlanden saneert de per 31 december 2005 bestaande schulden van de Nederlandse Antillen, Curaçao en Sint Maarten, met inbegrip van de herfinanciering van die schulden en de financiering van de rente op die schulden, tot het niveau van de voor het jaar 2005 geldende rentelastnorm”. 2.3. Fasering van de schuldsanering Voor de schuldsanering kunnen twee fasen worden onderscheiden, die elk een eigen methodiek kennen. De eerste fase is de transitiefase. Dit is de fase tussen de start van de schuldsanering en het moment van transitie (de ingangsdatum van de nieuwe staatkundige verhoudingen). Als startpunt voor de eerste fase van schuldsanering gold de eis dat het College Financieel Toezicht een positief advies bij de begroting van de betreffende entiteit moest afgeven. Voor het Land is de transitiefase begonnen op 1 januari 2009, voor het eilandgebied Curaçao op 1 april 2009. Voor Sint Maarten is de transitiefase van start gegaan op de datum van inwerkingtreding van het Besluit tijdelijk financieel toezicht Nederlandse Antillen, Curaçao en Sint Maarten, te weten 10 december 2008. Gedurende de transitiefase betaalt Nederland voor het land de Nederlandse Antillen en het eilandgebied Curaçao 100% van de aflossingen en 70% van de rente op de te saneren schuldtitels. Deze 70% komt overeen met het door Nederland te saneren deel. Dat Nederland in deze fase 100% van de aflossingen betaalt in plaats van 70%, heeft geen effect op het totaal door Nederland te saneren bedrag. Het enige gevolg is dat Nederland een groter deel van de sanering eerder betaalt. De schuldtitels blijven in deze fase juridisch schulden van de desbetreffende entiteiten. Met deze betalingen ontstaat in de transitiefase overigens geen afzonderlijke vordering van Nederland op het land de Nederlandse Antillen of de eilandgebieden Curaçao of Sint Maarten, noch op de nieuwe landen Curaçao en Sint Maarten. Wel tellen deze betalingen mee voor de berekening van de vorderingen die Nederland per transitiedatum op beide nieuwe landen krijgt (zie hierover verder paragraaf 3.5). Aangezien het eilandgebied Sint Maarten geen leningsbevoegdheid bezat, zijn er geen schuldtitels ten laste van dat eilandgebied die onder de schuldsanering vallen. Voor Sint Maarten is de sanering wel van belang voor wat betreft het aandeel van het land Sint Maarten in de te saneren schuldtitels van het Land. De tweede fase van de schuldsanering houdt in dat Nederland bij de start van de nieuwe staatkundige verhoudingen de dan resterende hoofdsom van de te saneren schuldtitels in een keer, zonder enige vorm van fasering overneemt. Het onderhavige besluit heeft betrekking op die tweede fase van de schuldsanering. 3. Sanering van de schuldtitels 3.1. Werkgroep Verdeling schuldtitels De afspraken in de Politieke Stuurgroep Staatkundige Verandering worden voorbereid in ambtelijke projectgroepen. Eén van deze projectgroepen is de projectgroep Financiën die zich met alle financiële vraagstukken bezig houdt, zoals het financieel toezicht, het financieel beheer en de schuldsanering. Begin 2008 heeft de projectgroep Financiën de werkgroep Verdeling Schuldtitels ingesteld ter nadere uitwerking van de uitgangspunten zoals neergelegd in het eerdergenoemde "Voorstel schuldsanering". In deze werkgroep zaten vertegenwoordigers van Nederland, het Land, de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten en van de Bank van de Nederlandse Antillen (BNA). Voordat met de schuldsanering kon worden begonnen, zijn eerst alle schuldtitels gecontroleerd. Dit is gedaan door de Stichting Overheids Accountants Bureau (SOAB). Ook moest de rentelastnorm voor de verschillende entiteiten worden uitgerekend. Hiertoe is aan de SOAB de opdracht verstrekt en deze stichting heeft op 1 juli 2008 haar rapport ingediend. Op basis van dit rapport is bepaald welke schuldumfang bij de entiteiten kan blijven volgens de rentelastnorm, en daarmee
--	--

		ook welke schuld omvang Nederland zal overnemen. 3.2. Rentelastnorm en maximaal leningenplafond In de Slotverklaring van 2 november 2006 is vastgelegd dat de rentelastnorm 5% bedraagt, en dat door Nederland wordt gesaneerd tot de rentelastnorm per ultimo 2005. De rentelastnorm houdt in dat de jaarlijkse uitgaven aan rente van de collectieve sector als geheel, niet hoger mogen zijn dan 5% van de gemiddeld gerealiseerde inkomsten van de collectieve sector in de drie jaren voorafgaande aan het begrotingsjaar waarin de betreffende begroting werd ingediend. Aangezien de begroting voor 2005 is ingediend in 2004, gaat het bij de rentelastnorm per ultimo 2005 om de gemiddelde inkomsten over de jaren 2001-2003. Volgens het SOAB-rapport bedroeg de rentelastnorm per ultimo 2005 voor het Land NAf. 43,5 miljoen, voor het eilandgebied Curaçao NAf. 41,3 miljoen en voor het eilandgebied Sint Maarten NAf. 7,8 miljoen. Hierbij behoort – op basis van een gemiddelde rente per entiteit – een maximale leningenportefeuille van respectievelijk NAf. 629 miljoen, NAf. 660 miljoen en NAf. 98,8 miljoen. Overigens ligt de feitelijke schuldpositie van het eilandgebied Sint Maarten lager dan het bedrag dat overeenkomt met de rentelastnorm. De zojuist genoemde bedragen betreffen de rentelastnormen (per ultimo 2005) zoals die gelden voor de schuldsanering tijdens de transitiefase in de aanloop naar de staatkundige vernieuwing. Na de transitiefase houdt het Land op te bestaan. Dit betekent dat de Landsinkomsten afhankelijk van waar ze opkomen, gaan toevallen aan de landen Curaçao, Sint Maarten, respectievelijk Nederland (voor zover het betreft de BES). Hierdoor wordt de maximaal toegestane rentelast (en de bijbehorende maximale schuld omvang die bij de nieuwe landen kan blijven) voor Curaçao en Sint Maarten navenant hoger, in vergelijking tot de rentelastnormen die golden voor de eilandgebieden. Voor het land Curaçao bedraagt de rentelastnorm bij het ingaan van de nieuwe staatkundige verhoudingen NAf. 78,2 miljoen met een bijbehorende maximale schuld van ca. NAf. 1.200 miljoen. Voor Sint Maarten zijn de bedragen NAf. 12,2 miljoen en NAf. 160 miljoen. 3.3. Door Nederland over te nemen hoofdsom Begin november 2008 heeft de werkgroep Verdeling schuldtitels haar eindrapport opgeleverd. Op basis van de toen meest actueel berekende schuldpositie (van augustus 2008), zou Nederland in totaal voor een bedrag van NAf. 3,1 miljard aan uitstaande schuldtitels overnemen. Dit bedrag is sinds die tijd opgelopen tot NAf. 3,4 miljard, als gevolg van de afspraak dat Nederland ook financiering van de rentelasten op de schuld per ultimo 2005 zou saneren. Inmiddels is met schuldsanering voor zowel Land als Curaçao begonnen (zie hierna). De totale omvang van de sanering van de hoofdsommen van de schuldtitels kan vastgesteld worden op NAf. 3,4 miljard (dit is inclusief de schuld die kan worden toegerekend aan de BES). Omgerekend naar euro's is dit een bedrag van ca. € 1,476 miljard. Dit bedrag is exclusief de door Nederland te betalen rentelasten over de schuldtitels. 3.4. Feitelijke methodiek sanering schuldtitels De tweede fase begint wanneer de nieuwe staatkundige verhoudingen ingaan, het moment waarop ook dit besluit in werking treedt. Op basis van het eindrapport van de werkgroep Verdeling schuldtitels is tijdens de politieke Stuurgroep Staatkundige Veranderingen van 26 november 2008 afgesproken dat Nederland bij de transitie alle dan uitstaande schuldtitels integraal overneemt – dat wil zeggen voor 100% – in plaats van alleen het deel dat boven de rentelastnorm uitgaat (70%). Hiervoor is een aantal redenen. Ten eerste uit praktische overwegingen. Tijdens de besprekingen in de werkgroep
--	--	---

		Verdeling schuldtitels bleek dat het verdelen van alle schuldtitels over de drie entiteiten (Nederland, Curaçao en Sint Maarten), tot een zeer moeizaam iteratief proces zou leiden. Gegeven het feit dat de diverse schuldtitels verschillende looptijden en rentepercentages hebben, zou het een ingewikkelde exercitie zijn geworden om de schuldtitels op een evenwichtige en eerlijke manier (voor wat betreft resterende looptijden en couponrentes) over de drie betrokken entiteiten te verdelen. Een tweede, belangrijkere reden is gelegen in het voorkomen van een ongelijke behandeling van crediteuren (houders van de schuldtitels), waartoe een verdeling van de diverse schuldtitels over de drie betrokken entiteiten – in elk geval in de beleving van de crediteuren – vermoedelijk zou hebben geleid. Schuldtitels die aan Nederland worden toegewezen, zouden crediteuren een relatief grotere zekerheid kunnen verschaffen en daardoor een hogere markwaarde kunnen hebben dan schuldtitels die aan Curaçao of Sint Maarten worden toegewezen. Om ongelijkheid en daarmee samenhangende onrust onder crediteuren te vermijden, is er daarom voor gekozen om alle schuldtitels op Nederland te laten overgaan. Hiermee wordt bewerkstelligd dat alle crediteuren op dezelfde wijze worden behandeld en allen met dezelfde debiteur te maken krijgen. 3.5. Direct opeisbare vorderingen op Curaçao en Sint Maarten Dat Nederland alle schuldtitels overneemt, betekent uiteraard niet dat Nederland een grotere schuld omvang gaat saneren dan is afgesproken. Voor de 30% van de schuldtitels die Nederland teveel overneemt, krijgt Nederland direct opeisbare vorderingen op Curaçao en Sint Maarten. Omdat Nederland door de hoge couponrentes relatief hogere rentelasten op zich neemt, zal de vordering van Nederland op Curaçao en Sint Maarten groter zijn dan het nominale bedrag van de extra over te nemen schuld. De vordering van Nederland zal worden bepaald door de jaarlijkse schuldendiensten die Nederland extra overneemt contant te maken, met als discontovoeten de bijbehorende Nederlandse renteniveaus. Aan de direct opeisbare vordering van Nederland wordt door Curaçao en Sint Maarten voldaan rond het moment van de overname van alle schuldtitels door Nederland. De nieuwe landen zullen waarschijnlijk aan hun verplichting voldoen door nieuwe schuld te emitteren en de opbrengsten hiervan aan Nederland af te dragen. Op die wijze kunnen Curaçao en Sint Maarten verantwoordelijkheid nemen voor hun aandeel in de schuldpositie per eind 2005 tot aan de rentelastnorm en is het netto door Nederland over te nemen schuldbedrag gelijk aan de omvang die is afgesproken. 4. Juridisch kader overname schuldtitels 4.1. Inleiding De werkgroep Verdeling schuldtitels heeft de verschillende opties voor de juridische overgang van de schuldtitels in kaart gebracht. Uitgangspunt daarbij is geweest dat op de schuldtitels thans het recht van de Nederlandse Antillen van toepassing is. In grote lijnen bleken er twee mogelijkheden te bestaan om de overgang van de schuldtitels te effectueren. De eerste is om de schuldtitels langs contractuele weg te doen overgaan; de tweede mogelijkheid is die van een algemene wettelijke voorziening. Onderstaand wordt uiteengezet waarom voor de laatste methode is gekozen. 4.2. Contractuele overgang Het Nederlands-Antilliaanse burgerlijk recht kent meerdere contractuele vormen voor overname van de schulden. De meest voor de hand liggende vormen zijn die van schuldoverneming (artikelen 6:155 tot en met 6:158 van het Burgerlijk Wetboek van de Nederlandse Antillen) en contractsoverneming (artikel 6:159 van genoemd wetboek). Bij schuldoverneming neemt een derde de schuld van de oorspronkelijke debiteur over. Jegens de crediteur krijgt deze overneming echter
--	--	---

		<i>pas effect, nadat de crediteur de nieuwe debiteur heeft aanvaard en de oorspronkelijke debiteur uit diens schuld heeft ontslagen. Zonder deze (in beginsel vormvrije) instemming met de schuldoverneming ontstaat slechts tussen de oorspronkelijke debiteur en de nieuwe debiteur een rechtsbetrekking. De oorspronkelijke debiteur blijft jegens de crediteur gehouden tot delging van de schuld.</i> <i>Er zijn ook vormen van schuldoverneming mogelijk waarbij de crediteur de nieuwe debiteur aanvaardt zonder de oorspronkelijke debiteur décharge te verlenen. De crediteur kan de nieuwe debiteur als hoofdelijk medeschuldenaar aanvaarden (zonder de oorspronkelijke debiteur te ontslaan) of hij kan instemmen met een te zijnen behoeve gemaakt derdenbeding, inhoudende dat hij ter delging van de schuld ook de nieuwe debiteur kan aanspreken. Na de opheffing van het land de Nederlandse Antillen zou de crediteur voor de landsschulden dan nog slechts Nederland als debiteur kunnen aanspreken. Bij deze varianten geldt echter eveneens dat steeds de instemming of medewerking van de crediteur is vereist. Ook voor contractsoverneming is de medewerking of instemming van de crediteur vereist. Contractsoverneming is een driepartijenovereenkomst, waarbij partijen overeenkomen om de rechtsverhouding tussen de crediteur en de oorspronkelijke debiteur over te dragen aan een derde partij. Hierdoor gaan in beginsel alle rechten en verplichtingen van de overdragende partij over op de overnemende partij. Dit is slechts mogelijk met medewerking van de contractuele wederpartij, te weten de crediteur.</i> <i>4.3. Overgang krachtens wettelijke voorziening</i> <i>Het is ook mogelijk om de overgang van de schuldtitels door middel van een wettelijke voorziening te effectueren. In dat geval gaan de uit de schuldtitels voortvloeiende rechten en verplichten bij het ingaan van de nieuwe staatkundige verhoudingen van rechtswege en onder algemene titel over op de nieuwe debiteur, Nederland. Omdat de rechtsopvolging krachtens wettelijk voorschrift plaatsvindt, zijn geen bijzondere (rechts)handelingen zoals akten, medewerking of toestemming nodig. Deze constructie wordt bijvoorbeeld toegepast bij gemeentelijke herindelingen: op grond van artikel 44 van de (Nederlandse) Wet algemene regels herindeling gaan bij herindeling alle rechten en verplichtingen van de op te heffen gemeente van rechtswege en onder algemene titel over op de ontvangende gemeente, i.e. de gemeente waaraan het grondgebied van de op te heffen gemeente wordt toegevoegd. Ook bij het ingaan van de status aparte van Aruba in 1986 vond rechtsopvolging onder algemene titel krachtens wettelijk voorschrift plaats, zij het dat in die situatie geen sprake was van de opheffing van een entiteit. Naast het nieuwe land Aruba bleef het land de Nederlandse Antillen immers gewoon bestaan.</i> <i>4.4. Voorkeur voor wettelijke voorziening</i> <i>In paragraaf 4.2 is aangegeven dat voor een contractueel geregelde overgang van de schuldtitels steeds de instemming of medewerking van de crediteur vereist is. Dit zou betekenen dat alle houders van schuldtitels afzonderlijk moeten worden benaderd om de overneming te effectueren. Het moge duidelijk zijn dat dit vanuit een oogpunt van praktische uitvoerbaarheid onwenselijk is. Ook zou deze weg er strikt genomen toe kunnen leiden dat het land de Nederlandse Antillen niet kan worden opgeheven, zolang niet alle individuele crediteuren met de overname van de schuldtitels hebben ingestemd. Aan rechtsopvolging onder algemene titel krachtens wettelijk voorschrift kleven deze bezwaren niet, reden waarom in navolging van artikel 44 van de Wet algemene regels herindeling de weg van een wettelijke voorziening is gekozen.</i> <i>4.5. Rechtsbasis van dit besluit</i> <i>Nederland, de Nederlandse Antillen en Aruba kunnen in onderling overleg regelingen treffen. Artikel 38, tweede lid, van het Statuut voor het Koninkrijk</i>
--	--	---

		<i>maakt het mogelijk dat een dergelijke onderling getroffen regeling bij rijkswet of bij algemene maatregel van rijksbestuur wordt vastgesteld. De op die bepaling gebaseerde rijkswetgeving kan, anders dan de rijkswetgeving ter zake van aangelegenheden van het Koninkrijk, alleen tot stand komen en worden gewijzigd indien de betrokken landen daarmee instemmen.</i> <i>Het voorliggende besluit is gebaseerd op artikel 38, tweede lid, van het Statuut en is derhalve op basis van consensus tot stand gekomen. De hiervoor genoemde Slotverklaring van 2 november 2006 en het op 22 januari 2008 vastgestelde Voorstel schuldsanering zijn het vertrekpunt voor de uiteindelijke overeenstemming tussen Nederland en de Nederlandse Antillen over het onderhavige besluit. Met de procedure, neergelegd in de zogenoemde Politieke Verklaring van 12 november 2007, is gewaarborgd dat dit besluit niet tot stand kan komen zonder de instemming van de eilandgebieden Curaçao en Sint Maarten. Er is, zoals gezegd, gekozen voor een op artikel 38, tweede lid, van het Statuut gebaseerde regeling op grond waarvan alle schuldtitels bij het ingaan van de nieuwe staatkundige verhoudingen overgaan op de Staat der Nederlanden. Hiermee wordt op de meest doelmatige wijze voorzien in de in verband met de staatkundige vernieuwingen benodigde overgang van de schuldtitels, terwijl tevens de gelijkheid van de crediteuren wordt gewaarborgd. Vanwege het bijzondere en eenmalige karakter van de schuldovername is afgezien van regeling door middel van een consensusrijkswet.</i>
P.B. 2010, no. 87	XVIII	Het besluit van 30 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 27 september 2010 houdende regeling van de materiële rechtspositie van de Gouverneur van Curaçao en de Gouverneur van Sint Maarten (Rijksbesluit rechtspositie Gouverneur van Curaçao en Gouverneur van Sint Maarten) <i>Uit de Nota van Toelichting:</i> <i>1. Algemeen</i> <i>Op 6 juli 2010 heeft de Eerste Kamer het voorstel van Rijkswet wijziging Statuut in verband met de opheffing van de Nederlandse Antillen aanvaard. Op grond van deze Rijkswet wordt het land Nederlandse Antillen opgeheven en worden Curaçao en Sint Maarten land binnen het Koninkrijk.</i> <i>Zoals thans ook het geval is in de Nederlandse Antillen en Aruba, zal de regering van het Koninkrijk in de nieuwe landen worden vertegenwoordigd door de Gouverneur van Curaçao respectievelijk de Gouverneur van Sint Maarten. De functie van Gouverneur is tweeledig: hij is zowel vertegenwoordiger van de Koning als hoofd van de landsregering als vertegenwoordiger van de Koning als hoofd van de Koninkrijksregering. De staatsrechtelijke positie van de Gouverneur alsmede diens bevoegdheden en verantwoordelijkheden zijn vastgesteld in het Reglement voor de Gouverneur van Curaçao en het Reglement voor de Gouverneur van Sint Maarten. Ingevolge artikel 1, vierde lid, van genoemde Reglementen dient de materiële positie van de Gouverneur bij algemene maatregel van rijksbestuur te worden geregeld. Het onderhavige besluit dient daartoe. Hierbij is het Positiebesluit Gouverneur van de Nederlandse Antillen als uitgangspunt genomen</i>
P.B. 2010, no. 88	XVIII	Het besluit van 30 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 27 september 2010 tot instelling van het Kabinet van de Gouverneur van Curaçao (Instellingsbesluit Kabinet van de Gouverneur van Curaçao) <i>Uit de Nota Van Toelichting:</i> <i>Ingevolge artikel 2 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden voert de Koning de regering van het Koninkrijk en van elk der landen. In Curaçao wordt de Koning vertegenwoordigd door de Gouverneur. De Gouverneur is vertegenwoordiger van de Koning in zijn hoedanigheid van hoofd van de regering van Curaçao. Daarnaast is de Gouverneur vertegenwoordiger van de regering van het Koninkrijk. Dit is bepaald in artikel 1 van het Reglement voor de Gouverneur</i>

		van Curaçao. <i>Net als bij de Gouverneur van de Nederlandse Antillen het geval was, krijgt ook de Gouverneur van Curaçao een Kabinet tot zijn beschikking. Het onderhavige besluit strekt tot het instellen van een Kabinet voor de Gouverneur van Curaçao. Tevens wordt het Besluit van 11 september 2006, houdende bepalingen tot instelling van het Kabinet van de Gouverneur van de Nederlandse Antillen (Stb. 2006, 440) ingetrokken, aangezien het land Nederlandse Antillen na de invoering van de nieuwe staatkundige verhoudingen binnen het Koninkrijk niet meer zal bestaan. Het Kabinet ontleent zijn plaats en taak aan die van de Gouverneur. Het ondersteunt de Gouverneur in beide hoedanigheden en vervult als zodanig een informerende, initiërende en adviserende rol voor de Gouverneur met betrekking tot beleid, wetgeving en uitvoering. Ook worden ontvangsten en bezoeken voorbereid en treedt het Kabinet op als trait d'union in de richting van autoriteiten, bestuurders, instellingen en organisaties. Tenslotte worden door het Kabinet consulaire werkzaamheden uitgevoerd, voor zover deze niet aan de Nederlandse vertegenwoordiging zijn opgedragen. Het verlenen van consulaire bijstand aan Nederlanders behoort tot één van de taken van de Nederlandse vertegenwoordiging ter plaatse. Het gaat hier om consulaire hulp aan personen van Nederlandse nationaliteit die niet zijn ingeschreven in de basisadministratie van Curaçao. Deze hulp kan onder meer bestaan uit het bezoeken van gedetineerden of uit het verlenen van bijstand aan personen die anderszins in moeilijkheden zijn geraakt. De uitvoering van consulaire taken die voortvloeien uit de hoedanigheid van de Gouverneur als orgaan van het Koninkrijk, zoals de afgifte van reisdocumenten en visa, berusten bij het Kabinet van de Gouverneur. Het Kabinet is als zelfstandige eenheid geplaatst binnen de rijksdienst. Het behoort niet tot een departement en zal als zodanig worden ondergebracht in Hoofdstuk IIB van de rijksbegroting. Op grond van artikel 19, lid 5, van de Comptabiliteitswet 2001 is de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties verantwoordelijk voor het beheer van de begroting van het Kabinet. Bovendien is deze Minister op grond van artikel 21, lid 6, van de Comptabiliteitswet 2001 verantwoordelijk voor de bedrijfsvoering bij dit Kabinet.</i>
P.B. 2010, no. 89	XVIII	Het besluit van 30 september 2010 tot afkondiging van het besluit van 27 september 2010 tot instelling van het Kabinet van de Gouverneur van Sint Maarten (Instellingsbesluit Kabinet van de Gouverneur van Sint Maarten) <i>Uit de Nota Van Toelichting:</i> <i>Ingevolge artikel 2 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden voert de Koning de regering van het Koninkrijk en van elk der landen. In Sint Maarten wordt de Koning vertegenwoordigd door de Gouverneur. De Gouverneur is vertegenwoordiger van de Koning in zijn hoedanigheid van hoofd van de regering van Sint Maarten. Daarnaast is de Gouverneur vertegenwoordiger van de regering van het Koninkrijk. Dit is bepaald in artikel 1 van het Reglement voor de Gouverneur van Sint Maarten.</i> <i>Net als bij de Gouverneur van de Nederlandse Antillen het geval was, krijgt ook de Gouverneur van Sint Maarten een Kabinet tot zijn beschikking. Het onderhavige besluit strekt tot het instellen van een Kabinet voor de Gouverneur van Sint Maarten.</i> <i>Het Kabinet ontleent zijn plaats en taak aan die van de Gouverneur. Het ondersteunt de Gouverneur in beide hoedanigheden en vervult als zodanig een informerende, initiërende en adviserende rol voor de Gouverneur met betrekking tot beleid, wetgeving en uitvoering. Ook worden ontvangsten en bezoeken voorbereid en treedt het Kabinet op als trait d'union in de richting van autoriteiten, bestuurders, instellingen en organisaties. Tenslotte worden door het Kabinet consulaire werkzaamheden uitgevoerd, voor zover deze niet aan de Nederlandse vertegenwoordiging zijn opgedragen. Het verlenen van consulaire bijstand aan Nederlanders behoort tot één van de taken van de Nederlandse</i>

		vertegenwoordiging ter plaatse. Het gaat hier om consulaire hulp aan personen van Nederlandse nationaliteit die niet zijn ingeschreven in de basisadministratie van het betrokken land. Deze hulp kan onder meer bestaan uit het bezoeken van gedetineerden of uit het verlenen van bijstand aan personen die anderszins in moeilijkheden zijn geraakt. De uitvoering van consulaire taken die voortvloeien uit de hoedanigheid van de Gouverneur als orgaan van het Koninkrijk, zoals de afgifte van reisdocumenten en visa, berusten bij het Kabinet van de Gouverneur. Het Kabinet is als zelfstandige eenheid geplaatst binnen de rijksdienst. Het behoort niet tot een departement en zal als zodanig worden ondergebracht in Hoofdstuk IIB van de rijksbegroting. Op grond van artikel 19, lid 5, van de Comptabiliteitswet 2001 is de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties verantwoordelijk voor het beheer van de begroting van het Kabinet. Bovendien is deze Minister op grond van artikel 21, lid 6, van de Comptabiliteitswet 2001 verantwoordelijk voor de bedrijfsvoering bij dit Kabinet.
P.B. 2010, no. 90	V	Regeling van de Minister van Justitie van 21 september 2010, nummer 5666917/10, houdende wijziging van de Regeling verkrijging en verlies Nederlanderschap van 13 maart 2003 Uit de Toelichting: ALGEMEEN In onderhavige regeling is een aanpassing van de Regeling verkrijging en verlies Nederlanderschap naar aanleiding van Rijkswet van 17 juni 2010, houdende wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap met betrekking tot meervoudige nationaliteit en andere nationaliteitsrechtelijke kwesties (Stb. 2010, 242) opgenomen. Deze regeling strekt voorts tot het aanpassen van de Regeling verkrijging en verlies Nederlanderschap aan de nieuwe staatkundige verhoudingen die per 10 oktober 2010 binnen het Koninkrijk van kracht worden. Op onderdelen verwijst de Regeling verkrijging en verlies Nederlanderschap naar de Nederlandse Antillen, terwijl dit land na de invoering van de nieuwe staatkundige verhoudingen niet meer bestaat.
P.B. 2010, no. 91	XVI	LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 28ste september 2010 ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 4 van de Sanctielandsverordening, houdende de implementatie van Resoluties 1695 (15 juli 2006) en 1718 (14 oktober 2006) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (Sanctielandsbesluit Democratische Volksrepubliek Korea) Overwegende dat het wenselijk is in het belang van de internationale rechtsorde en de daarop betrekking hebbende internationale afspraken, zoals vervat in de Resoluties 1695 van 15 juli 2006 en 1718 van 14 oktober 2006 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, en ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 4 van de Sanctielandsverordening, regels te stellen inzake het financiële en goederenverkeer met betrekking tot het nucleaire- en kruisrakettenprogramma van de Democratische Volksrepubliek Korea. Uit de Nota van Toelichting: Nota van Toelichting behorende bij het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 28ste september 2010 ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 4 van de Sanctielandsverordening, houdende de implementatie van Resoluties 1695 (15 juli 2006) en 1718 (14 oktober 2006) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (Sanctielandsbesluit Democratische Volksrepubliek Korea) Inleiding Ter bestrijding van het huidige nucleaire- en kruisrakettenprogramma van de Democratische Volksrepubliek Korea (= Noord-Korea), heeft de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties enkele resoluties aangenomen. In Resolutie 1695 van 15 juli 2006 en Resolutie 1718 van 14 oktober 2006 van

		de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties zijn besluiten genomen die bijdragen aan de bestrijding van het eerdergenoemde nucleaire- en kruisrakettenprogramma van de Democratische Volksrepubliek Korea. Een van die besluiten is om regels inzake het financiële verkeer vast te stellen en om alles wat bijdraagt aan de ontwikkeling van dat nucleaire- en kruisrakettenprogramma, zoals onder andere de levering van bepaalde goederen en technologie, te verbieden. Het onderhavige Landsbesluit, houdende algemene maatregelen geeft uitvoering aan die regels. De wettelijke grondslag voor het onderhavige landsbesluit zijn de artikelen 2 tot met 4 van de Sanctielandsverordening. In artikel 2 van de Sanctielandsverordening is de delegatie van regelgevende bevoegdheid met betrekking tot de handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of de bevordering van de internationale rechtsorde aan de regering, geregeld. In de artikelen 3 en 4 van de Sanctielandsverordening wordt door het noemen van de te regelen onderwerpen geconcretiseerd in welke gevallen de regering gebruik mag maken van genoemde bevoegdheid. In artikel 9 van de Sanctielandsverordening is de bevoegdheid dat de minister of de ministers geheel of gedeeltelijk vrijstelling of, op een daartoe strekkend verzoek, ontheffing van de voorschriften in de regels, omschreven in artikel 3, kan verlenen, geregeld. Op grond hiervan wordt in dit landsbesluit bepaald dat de Minister van Financiën ontheffing kan verlenen van de verboden opgenomen in de artikelen 1 tot en met 3 en 5. De in deze artikelen opgenomen verboden betreffen de onderwerpen zoals opgenomen in de artikel 3 van de Sanctielandsverordening. Artikel 4 geeft o.a. uitvoering aan artikel 4 van de Sanctielandsverordening, waarvoor de Minister van Financiën geen bevoegdheid heeft om ontheffing te verlenen.
P.B. 2010, no. 92	XVI	LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 28ste september 2010 ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 4 van de Sanctielandsverordening, houdende de implementatie van Resoluties 1737 (23 december 2006), 1747 (24 maart 2007) en 1803 (3 maart 2008) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (Sanctielandsbesluit Islamitische Republiek Iran) Overwegende dat het wenselijk is in het belang van de internationale rechtsorde en de daarop betrekking hebbende internationale afspraken, zoals vervat in de Resoluties 1737 van 23 december 2006, 1747 van 24 maart 2007 en 1803 van 3 maart 2008 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, en ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 4 van de Sanctielandsverordening, regels te stellen inzake het financiële en goederenverkeer. Uit de Nota van Toelichting behorende bij het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 28ste september 2010 ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 4 van de Sanctielandsverordening, houdende de implementatie van Resoluties 1737 (23 december 2006), 1747 (24 maart 2007) en 1803 van 3 maart 2008 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (Sanctielandsbesluit Islamitische Republiek Iran) Inleiding Ter bestrijding van het gebruik en de productie van nucleaire wapens en het onderzoek ernaar door de Islamitische Republiek Iran, anders dan in het Non-proliferatie verdrag inzake nucleaire wapens geregeld, heeft de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties enkele resoluties aangenomen. In Resoluties 1737 van 23 december 2006, 1747 van 24 maart 2007 en 1803 van 3 maart 2008 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties zijn besluiten genomen die bijdragen aan de bestrijding van het eerdergenoemde nucleaire programma van de Islamitische Republiek Iran. Een van die besluiten is om regels inzake het financiële verkeer vast te stellen en om alles wat bijdraagt aan

		de ontwikkeling van dat nucleaire programma, zoals onder andere de levering van bepaalde goederen en technologie, te verbieden. Het onderhavige Landsbesluit, houdende algemene maatregelen geeft uitvoering aan die regels. De wettelijke grondslag voor het onderhavige landsbesluit zijn de artikelen 2 tot en met 4 van de Sanctielandsverordening. In artikel 2 van de Sanctielandsverordening is de delegatie van regelgevende bevoegdheid met betrekking tot de handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of de bevordering van de internationale rechtsorde aan de regering, geregeld. In de artikelen 3 en 4 van de Sanctielandsverordening wordt door het noemen van de te regelen onderwerpen geconcretiseerd in welke gevallen de regering gebruik mag maken van genoemde bevoegdheid. In artikel 9 van de Sanctielandsverordening is de bevoegdheid dat de minister of de ministers geheel of gedeeltelijk vrijstelling of, op een daartoe strekkend verzoek, ontheffing van de voorschriften in de regels, omschreven in artikel 3, kan verlenen, geregeld. Op grond hiervan wordt in dit landsbesluit bepaald dat de Minister van Financiën ontheffing kan verlenen van de verboden opgenomen in de artikelen 1 tot en met 4 en 6. De in deze artikelen opgenomen verboden betreffen de onderwerpen zoals opgenomen in de artikel 3 van de Sanctielandsverordening. Artikel 5 geeft o.a. uitvoering aan artikel 4 van de Sanctielandsverordening, waarvoor de Minister van Financiën geen bevoegdheid heeft om ontheffing te verlenen.
P.B. 2010, no. 93	XVI	LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 28ste september 2010 ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 4 van de Sanctielandsverordening, houdende de implementatie van Resoluties 1267 (15 oktober 1999), 1333 (19 december 2000), 1363 (30 juli 2001), 1368 (12 september 2001), 1373 (28 september 2001), 1390 (16 januari 2002) en 1526 (30 januari 2004) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (Sanctielandsbesluit Al-Qaida c.s., de Taliban van Afghanistan c.s., Osama bin Laden c.s. en lokaal aan te wijzen terroristen) Overwegende dat het wenselijk is in het belang van de internationale rechtsorde en de daarop betrekking hebbende internationale afspraken zoals vervat in de Resoluties 1267 (15 oktober 1999), 1333 (19 december 2000), 1363 (30 juli 2001), 1368 (12 september 2001), 1373 (28 september 2001), 1390 (16 januari 2002) en 1526 (30 januari 2004) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, en ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 4 van de Sanctielandsverordening, regels te stellen ten aanzien van het financiële verkeer met Al-Qaida c.s., de Taliban van Afghanistan c.s., Osama bin Laden c.s. alsmede met lokaal aan te wijzen terroristen. Uit de Nota van Toelichting: behorende bij het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van 28 september 2010 ter uitvoering van de artikelen 2, 3 en 4 van de Sanctielandsverordening, houdende de implementatie van Resoluties 1267 (15 oktober 1999), 1333 (19 december 2000), 1363 (30 juli 2001), 1368 (12 september 2001), 1373 (28 september 2001), 1390 (16 januari 2002) en 1526 (30 januari 2004) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (Sanctielandsbesluit Al-Qaida c.s., de Taliban van Afghanistan c.s., Osama bin Laden c.s. en lokaal aan te wijzen terroristen) Inleiding Ter bestrijding van het internationale terrorisme heeft de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties enkele resoluties aangenomen. Het onderhavige landsbesluit, houdende algemene maatregelen, heeft als doel de besluiten uit te voeren opgenomen in Resolutie 1267 van 15 oktober 1999, Resolutie 1333 van 19 december 2000, Resolutie 1363 van 30 juli 2001, Resolutie 1368 van 12 september 2001, Resolutie 1373 van 28 september 2001, Resolutie 1390 van 16 januari 2002, en Resolutie 1526 van 30 januari 2004 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, die betrekking hebben op het

		<i>financiële verkeer met Al-Qaida c.s., de Taliban van Afghanistan c.s. onderscheidenlijk Osama bin Laden c.s. en al dan niet lokaal aan te wijzen terroristen.</i> <i>Bovengenoemde resoluties verplichten de landen effectieve wetten en regelgeving te hebben om (financiële) tegoeden en andere vermogensbestanddelen van de door de AL-Qaida en Taliban Sancties Comité van de Verenigde Naties, vastgesteld overeenkomstig Resoluties 1267 van 15 oktober 1999, 1333 van 19 december 2000 en 1390 van 16 januari 2002 van de Verenigde Naties aangewezen personen, ondernemingen of instellingen (de VN “freezing list”) te bevriezen.</i> <i>Ook dienen de tegoeden en vermogensbestanddelen van al dan niet lokaal aan te wijzen terroristen, van degene die terrorisme financieren of van al dan niet lokaal aan te wijzen terroristische organisaties, zoals aangewezen door de Ministers van Financiën en van Justitie, bevroren te worden.</i> <i>De “freezing list” kan op de website van de Verenigde Naties geraadpleegd worden: http://www.un.org/docs/sc/committees/1267/1267listing-htm.</i> <i>Het Landsbesluit bevroering tegoeden Taliban van Afghanistan c.s. en Usama Bin Laden c.s. en het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 9de mei 2003 tot wijziging van het Landsbesluit bevroering tegoeden Taliban van Afghanistan c.s. en Usama Bin Laden c.s. zijn tot stand gekomen op grond van artikel 4 van de Landsverordening Deviezenverkeer. Deze geeft echter alleen de mogelijkheid om voorschriften met betrekking tot het financiële verkeer te geven ten aanzien van aan te wijzen landen of goederen en niet ten aanzien van personen, ondernemingen of instellingen.</i> <i>Met de artikelen 2 tot en met 4 van de Sanctielandsverordening als wettelijke grondslag voor het onderhavige landsbesluit wordt tevens de mogelijk gemaakt om voorschriften met betrekking tot het financiële verkeer ten aanzien van aan te wijzen personen, ondernemingen of instellingen op te stellen. In artikel 2 van de Sanctielandsverordening is de delegatie van regelgevende bevoegdheid met betrekking tot de handhaving of het herstel van de internationale vrede en veiligheid of de bevordering van de internationale rechtsorde aan de regering, geregeld. In de artikelen 3 en 4 van de Sanctielandsverordening wordt door het noemen van de te regelen onderwerpen geconcretiseerd in welke gevallen de regering gebruik mag maken van genoemde bevoegdheid.</i> <i>In artikel 9 van de Sanctielandsverordening is de bevoegdheid dat de minister of de ministers geheel of gedeeltelijk vrijstelling of, op een daartoe strekkend verzoek, ontheffing van de voorschriften in de regels, omschreven in artikel 3, kan verlenen, geregeld. Op grond hiervan wordt in dit landsbesluit bepaald dat de Minister van Financiën ontheffing kan verlenen van de verboden opgenomen in de artikelen 1 tot en met 3 en 5. De in deze artikelen opgenomen verboden betreffen de onderwerpen zoals opgenomen in de artikel 3 van de Sanctielandsverordening. Artikel 4 geeft o.a. uitvoering aan artikel 4 van de Sanctielandsverordening, waarvoor de Minister van Financiën geen bevoegdheid heeft om ontheffing te verlenen.</i>
P.B. 2010, no. 94	VII	LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 30ste september 2010 ter uitvoering van artikel 29, eerste en vijfde lid, van de Landsverordening maritiem beheer en artikel 8D, derde lid, van de Landsverordening grondslagen natuurbeheer en -bescherming (Landsbesluit aanwijzing Saba Bank tot beschermd gebied) <i>Overwegende dat artikel 29, eerste lid, van de Landsverordening maritiem beheer bepaalt dat delen van de territoriale zee of van de exclusieve economische zone tot beschermd gebied als bedoeld in artikel 4 van het SPAW-Protocol kunnen worden aangewezen; dat het Bestuurscollege van het Eilandgebied Saba bij brief d.d. 1 april 2008 het verzoek heeft ingediend om de Saba Bank tot beschermd gebied aan te wijzen;</i> <i>dat de Regering ter uitvoering van artikel 29, vierde lid, van de</i>

		<i>Landsverordeningmaritiem beheer met het bestuurscollege van het Eilandgebied Saba heeft overlegd;</i> <i>dat ter uitvoering van artikel 29, vijfde lid, van de Landsverordening maritiem beheer in het onderhavige landsbesluit het gebruik van het beschermd gebied wordt geregeld en dat ter uitvoering van artikel 8D, derde lid, van de Landsverordening grondslagen natuurbeheer en -bescherming beschermde gebieden kunnen worden ingesteld in de visserijzone of in de exclusieve economische zone.</i>
P.B. 2010, no. 95	V	MINISTERIËLE BESCHIKKING MET ALGEMENE WERKING van de 1ste oktober 2010 tot wijziging van de Aanwijzingsbeschikking Gestichten 1999 (P.B. 1999, no. 118) Noot: Artikel Ia <i>De Strafgevangenis Koraal Specht en het Huis van Bewaring Curaçao, verbonden aan de Strafgevangenis Koraal Specht, worden aangeduid als: Sentro di Detenshon i Korekshon di Kòrsou</i>
P.B. 2010, no. 96	V	Regeling van de Minister van Justitie van 5 oktober 2010, nr. 5670340/10, tot vaststelling van de Regeling naturalisatietoets openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba Toelichting: <i>Deze regeling strekt tot de vaststelling van de Regeling naturalisatietoets openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba en intrekking van de Regeling naturalisatietoets Nederlandse Antillen vanwege de nieuwe staatkundige verhoudingen die per 10 oktober 2010 binnen het Koninkrijk van kracht zijn geworden.</i> <i>De regeling is gebaseerd op de voormalige Regeling naturalisatietoets Nederlandse Antillen en is er op gericht om na 10 oktober 2010 de afname van de Naturalisatietoets bevoegd te examineren en de na 10 oktober 2010 uitgereikte certificaten Naturalisatietoets rechtsgeldig te verklaren. De regeling geeft een overgangsregeling die vervalt op 31 december 2010. Vanaf 1 januari 2011 is een nieuwe Regeling naturalisatietoets openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, met daarin onder andere een nieuw model voor het certificaat Naturalisatietoets, voorzien.</i>
P.B. 2010, no. 97	V	Regeling van de Minister van Justitie van 5 oktober 2010, nr. 5670340/10, tot vaststelling van de Regeling naturalisatietoets Curaçao Toelichting: <i>Deze regeling strekt tot de vaststelling van de Regeling naturalisatietoets Curaçao vanwege de nieuwe staatkundige verhoudingen die per 10 oktober 2010 binnen het Koninkrijk van kracht zijn geworden.</i> <i>De regeling is gebaseerd op de voormalige Regeling naturalisatietoets Nederlandse Antillen en is er op gericht om na 10 oktober 2010 de afname van de Naturalisatietoets bevoegd te examineren en de na 10 oktober 2010 uitgereikte certificaten Naturalisatietoets rechtsgeldig te verklaren. Hierbij is van belang dat de certificaten Naturalisatietoets niet meer door de gezaghebber maar door het hoofd van het Expertisecentrum voor Toetsen en Examens worden ondertekend. De regeling geeft een overgangsregeling die vervalt op 31 december 2010. Vanaf 1 januari 2011 is een nieuwe Regeling naturalisatietoets Curaçao, met daarin onder andere een nieuw model voor het certificaat Naturalisatietoets, voorzien.</i>
P.B. 2010, no. 98	V	Regeling van de Minister van Justitie van 5 oktober 2010, nr. 5670340/10, tot vaststelling van de Regeling naturalisatietoets Sint Maarten Toelichting: <i>Deze regeling strekt tot de vaststelling van de Regeling naturalisatietoets Sint</i>

		<i>Maarten vanwege de nieuwe staatkundige verhoudingen die per 10 oktober 2010 binnen het Koninkrijk van kracht zijn geworden.</i> <i>De regeling is gebaseerd op de voormalige Regeling naturalisatietoets Nederlandse Antillen en is er op gericht om na 10 oktober 2010 de afname van de Naturalisatietoets bevoegd te examineren en de na 10 oktober 2010 uitgereikte certificaten Naturalisatietoets rechtsgeldig te verklaren. Hierbij is van belang dat de certificaten Naturalisatietoets niet meer door de gezaghebber maar door de Secretaris-generaal van het Ministerie van Onderwijs van Sint Maarten worden ondertekend. De regeling geeft een overgangsregeling die vervalt op 31 december 2010. Vanaf 1 januari 2011 is een nieuwe Regeling naturalisatietoets Sint Maarten, met daarin onder andere een nieuw model voor het certificaat Naturalisatietoets, voorzien.</i>
P.B. 2010, no. 99	XIX	BESLUIT van de Gouverneur van de Nederlandse Antillen van 5 oktober 2010 tot vernietiging van de Eilandsverordening tot wijziging van de Pensioenregeling Eilandsraadsleden Curaçao (A.B. 1975, no. 37), zoals vastgesteld in de vergadering van de eilandsraad van het eilandgebied Curaçao van 3 september 2010 Noot: <i>Artikel 1</i> <i>De Eilandsverordening tot wijziging van de Pensioenregeling Eilandsraadsleden Curaçao (A.B. 1975, no. 37), zoals vastgesteld in de vergadering van de eilandsraad van het eilandgebied Curaçao van 3 september 2010, te vernietigen wegens strijd met het algemeen belang van het Koninkrijk.</i>
P.B. 2010, no. 100	V	Besluit van 7 oktober 2010 tot afkondiging van het besluit van 23 september 2010 houdende de methode van vaststelling van de minimale sterkte van de politie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Stb. 356) Nota van Toelichting: <i>De algemene maatregel van rijksbestuur (amvrb) geeft uitvoering aan artikel 49 van de Rijkswet politie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna: Rijkswet politie). Op grond van deze bepaling stelt de Minister van Justitie van Curaçao, de Minister van Justitie van Sint Maarten en de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van Nederland in overeenstemming met de Minister van Justitie van Nederland voor de politie van zijn land de minimale sterkte vast overeenkomstig de bij dit besluit vastgestelde methode.</i> <i>Met artikel 49 van de Rijkswet politie wordt beoogd te garanderen dat de nieuwe (zelfstandige) korpsen ook na transitie alle politietaken naar behoren kunnen uitvoeren en daartoe in ieder geval over voldoende capaciteit beschikken. De minister van het betrokken land stelt daartoe de minimumsterkte van het korps vast volgens een bij algemene maatregel van rijksbestuur te bepalen methode.</i> <i>Voor het ontwikkelen van een rekenmethode op basis van een (dynamisch) model voor de nieuwe korpsen is het bestaande Nederlandse systeem als uitgangspunt niet bijzonder geschikt. Het Nederlandse model is immers een budgetverdeelsysteem. Het is derhalve een rekenmodel dat op basis van een bepaald aantal parameters komt tot een verdeling van één totaalbudget voor 25 regionale politiekorpsen. De methode leidt tot bepaling van relatieve aandelen in het vooraf bepaalde totaal. De norm wordt in dit systeem primair bepaald door het beschikbare budget.</i> <i>In het geval van de korpsen van de landen Curaçao en Sint Maarten en van het korps van de openbare lichamen Bonaire, Saba en Sint Eustatius, is sprake van drie afzonderlijke budgetten die geen onderlinge relatie hebben maar onderdeel uitmaken van drie gescheiden begrotingssystemen en bijbehorende budgetrechten van Staten en Staten-Generaal. Daarbij komt dat per korps zodanig verschillende</i>

		uitgangssituaties gelden, met name ook in sociaal-geografisch opzicht, dat algemene indicatoren als oppervlakte en inwonertal slechts in beperkte mate recht kunnen doen aan de eisen die aan de bedrijfsvoering per korps worden gesteld. Gezien het bovenstaande heeft het de voorkeur om de formatie van de korpsen zoals beschreven in de inrichtingsplannen van de nieuwe korpsen als norm te zien voor de sterkte van de korpsen. Omdat de vaststelling van de inrichtingsplannen niet bij Rijkswet politie is geregeld, is in artikel 1 van dit besluit bepaald dat deze plannen worden bekrachtigd door de Slot Ronde Tafel Conferentie. Met “bekrachtigen” wordt bedoeld dat de inrichtingsplannen niet inhoudelijk door de Slot Ronde Tafel Conferentie worden getoetst. Bij het opstellen van de inrichtingsplannen heeft het beginsel van artikel 7, eerste lid, van de Rijkswet politie als uitgangspunt gediend, namelijk de inrichting van een kwalitatief en volwaardig en professioneel politiekorps. Daarbij is voor ieder korps rekening gehouden met relevante aspecten voor het specifieke korps en heeft tot op zekere hoogte het bestaande niveau van politiezorg in kwantitatieve zin en het daarmee samenhangende budgettaire niveau als referentiekader gediend. Voor de bepaling van de minimumsterkte wordt alleen het personeel gerekend dat valt onder de definitie van artikel 3, onder a, van de rijkswet, met uitzondering van de aspirant. De ambtenaren die door middel van de gemeenschappelijke voorziening politie beschikbaar worden gesteld aan de andere korpsen, vallen hieronder. Politieambtenaren die door Nederland ter beschikking worden gesteld op grond van artikel 20, tweede lid, van de rijkswet, maken geen deel uit van de personele sterkte van een korps en vallen niet onder artikel 3, onder a, van de rijkswet. De vrijwillige ambtenaren aangesteld voor de uitvoering van de politietaak (artikel 3, onder c, van de rijkswet) en – voor wat betreft Bonaire, Sint Eustatius en Saba – de militairen van de Koninklijke marechaussee, bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de rijkswet) vallen hier evenmin onder. De inrichtingsplannen voor de nieuwe korpsen zullen worden bekrachtigd door de Slot Ronde Tafel Conferentie. Daaraan voorafgaand worden de inrichtingsplannen besproken in een vergadering van de Politieke Stuurgroep Staatkundige Veranderingen. De te hanteren percentages is ingegeven door de bestaande bezetting van de korpsen in combinatie met de toekomstige formatie, zoals voorgesteld in de inrichtingsplannen van de korpsen en derhalve de groei die de korpsen moeten gaan realiseren. De percentages zijn zodanig gekozen dat ze uitdrukking geven aan de ambities voor de korpsen en tegelijkertijd realistisch en haalbaar zijn. Bij het bepalen van de minimumsterkte dient rekening gehouden te worden met het feit dat de nieuwe korpsen vanaf het moment van transitie nog enige jaren nodig zullen hebben om de thans voorliggende inrichtingsplannen te (kunnen) realiseren. De amvrb voorziet daarom in een gefaseerde opbouw. Vanaf drie jaar na inwerkingtreding van de rijkswet zal het onder artikel 3, onder c, genoemde percentage gelden als ondergrens voor het niveau waarop de minister het niveau mag vaststellen. De totstandkoming van de amvrb is gebaseerd op artikel 38, eerste en tweede lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden. De amvrb is grotendeels voorbereid in de Projectgroep rechtspleging, rechtshandhaving en constitutionele zaken (PRRC). Deze ambtelijke projectgroep bestaat uit afgevaardigden van de Nederlandse Antillen, Curaçao, Sint Maarten en Nederland. Afstemming op politiek niveau vond plaats in de Politieke Stuurgroep Staatkundige Veranderingen.
P.B. 2010, no. 101	XIX	Het besluit van 8 oktober 2010 tot afkondiging van het besluit van 6 september 2010 betreffende regels inzake de financiering van het parket van de procureur-generaal (Rijksbesluit financiering parket van de procureur-generaal) (Stb. 360) <i>Uit de Nota Van Toelichting:</i> <i>I. Algemeen deel</i>

		1. Inleiding Het onderhavige besluit bevat regels inzake de financiering van het parket van de procureur-generaal (hierna: het parket). Het besluit is gebaseerd op artikel 29, vierde lid, van de rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Daarin is bepaald dat de kosten van het parket op grond van een bij algemene maatregel van rijksbestuur vast te stellen verdeelsleutel aan de landen worden toebedeeld. Omdat het wenselijk wordt geacht dat er in deze algemene maatregel van rijksbestuur ook regels gesteld worden over de begrotingssystematiek van het parket, maar daarin geen grondslag bestaat in de rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, wordt deze algemene maatregel van rijksbestuur mede gebaseerd op artikel 38, tweede lid, van het Statuut van het Koninkrijk. De huidige inrichting van het Openbaar Ministerie in de Nederlandse Antillen is neergelegd in de Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba en de Eenvormige landsverordening op de rechterlijke organisatie. Het Openbaar Ministerie in de huidige situatie is een onderdeel van het Ministerie van Justitie van het Land Nederlandse Antillen en wordt via de begroting van het Land gefinancierd. Na inwerkingtreding van dit besluit hanteert het parket het baten-lastenstelsel als begrotingsstelsel. Dit betekent dat sprake is van administratie met een balans en een verlies- en winstrekening. In dit stelsel is het mogelijk de gemaakte kosten te koppelen aan de prestaties en zijn er mogelijkheden voor het aanhouden van eigen vermogen en reserves. Het parket van de procureur-generaal is een gezamenlijke voorziening voor de drie betrokken landen. Als één van de landen voornemens is zijn financiële bijdrage of het aantal geraamde zaken bij te stellen, wordt dit eerst aan de drie ministers voorgelegd. Onze Ministers bespreken de gevolgen van een dergelijk voornemen van een land voor de andere landen en voor het vermogen van het parket en kunnen maatregelen treffen om te verzekeren dat het parket in zijn geheel in voldoende mate is gefinancierd. De bijdrage van Curaçao, Sint Maarten en van Nederland voor wat betreft Bonaire, Sint Eustatius en Saba voor de bekostiging van het parket van de procureur-generaal bestaat uit een instroomgerelateerde bijdrage, een bijdrage voor de interne bedrijfsvoering en de uitvoering van beheerstaken die in de rijkswet aan de procureur-generaal zijn opgedragen, een bijdrage voor de uitvoering van beleidsmatige taken die zijn opgedragen aan de procureur-generaal en een bijdrage voor de overige kosten.
P.B. 2010, no. 102	XII	Het besluit van 8 oktober 2010 tot afkondiging van het besluit van 21 september 2010, houdende opvolging van de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen (Rijksbesluit opvolging Sociale Verzekeringsbank Nederlandse Antillen) (Stb. 361) Nota Van Toelichting: Algemeen § 1. Inleiding Als gevolg van de staatkundige hervorming van het Koninkrijk zal het land Nederlandse Antillen ophouden te bestaan. Curaçao en Sint Maarten krijgen de status van land, terwijl Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna: BES) als openbare lichamen onderdeel worden van Nederland. Deze ontwikkelingen zijn niet zonder gevolgen voor de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen – die in de huidige vorm ophoudt te bestaan – en de bij de regelingen die deze organisatie uitvoert betrokken verzekerden en uitkeringsgerechtigden. Er wordt voorzien in een onderlinge regeling in de zin van artikel 38, eerste lid, van het Statuut, waarin met name de vermogensverdeling van de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen wordt geregeld. Voor de toedeling

	van verzekerden en uitkeringsgerechtigden kan niet met een onderlinge regeling worden volstaan. Belanghebbenden worden toegedeeld naar de verschillende landen, zodanig dat onomstotelijk vaststaat waar huidige en toekomstige aanspraken in de nieuwe situatie worden voortgezet. Dat vereist een in rechte afdwingbaar zijn, waartoe de onderhavige algemene maatregel van rijksbestuur op grond van artikel 38, tweede lid, van het Statuut dient. Gelet op de daaraan verbonden juridische consequenties regelt deze algemene maatregel van rijksbestuur tevens de overgang van genomen beslissingen en gedane kennisgevingen, de overgang van vorderingen en schulden, de overgang van het onroerend goed van de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen en de overgang van lopende geschillen. Inhoudelijk heeft bij het opstellen van dit rijksbesluit het belang van een zo eenvoudig en logisch mogelijke ‘opvolging’ voorop gestaan, waarbij zowel gekeken is naar de positie van de burger en derden, als ook naar het aspect uitvoerbaarheid. Er moet worden voorkomen dat de boedelscheiding van de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen tot onnodige complexiteit en administratieve lasten leidt. Niettemin kan bij de Algemene Ouderdomsverzekering de situatie ontstaan dat belanghebbende in meerdere landen een deel AOV-rechten krijgt, terwijl hij voorheen zijn ongedeeld AOV-recht jegens één land (de Nederlandse Antillen) te gelde kon maken. Dit is vergelijkbaar met de situatie die sinds 1 januari 1986 in de relatie tussen de Nederlandse Antillen en Aruba is ontstaan. Ook nu kan sprake zijn van de situatie dat een cliënt zowel van de (Sociale Verzekeringsbank van de) Nederlands Antillen als van Aruba AOV ontvangt, indien gedurende verschillende achtereenvolgende tijdvakken op zowel de Nederlandse Antillen als op Aruba AOV-rechten zijn opgebouwd. Vanwege het belang de administratieve lasten voor de cliënt ook dan te minimaliseren, zal op uitvoeringsniveau gezocht worden naar vormen van samenwerking tussen (de uitvoeringsorganisaties van) de landen die hieraan tegemoet komen. § 2. Betrokkenheid partijen De inhoud van het rijksbesluit sluit aan op het rapport van de Commissie inventarisatie en waardering van de boedel van de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen. Deze commissie, onder meer bestaande uit vertegenwoordigers van alle eilandgebieden van de Nederlandse Antillen, heeft in april 2008 voorstellen gedaan betreffende de verdeling van de boedel van de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen, daarbij inbegrepen de positie van uitkeringsgerechtigden en verzekerden. Het opstellen van het onderhavige rijksbesluit aan de hand van genoemd rapport is geschiedt in nauw overleg met de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen. § 3. Positie Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen Als consequentie van de transitie houdt de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen – in de huidige vorm – op te bestaan. De bij Landsverordening Sociale Verzekeringsbank (P.B. 1960, no. 154) ingestelde rechtspersoon houdt op te bestaan vanwege het feit dat genoemde Landsverordening (alsmede de Landsbesluiten die op deze Landsverordening rusten) zijn rechtskracht verliest op het moment dat de Nederlandse Antillen als land ophoudt te bestaan. Met het verdwijnen van het Land Nederlandse Antillen kan de wet- en regelgeving van dat land geen rechtskracht meer hebben. Dat geldt niet alleen voor de materiewetgeving als bijvoorbeeld die welke betrekking heeft op de Algemene Ouderdomsverzekering en de Ziekteverzekering, maar ook voor de instellingswetgeving als de Landsverordening Sociale Verzekeringsbank. Dat de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen onlosmakelijk verbonden is aan (het bestaan van) het land Nederlandse Antillen blijkt ook uit verschillende bepalingen uit eerdergenoemde landsverordening die de onderlinge verhouding regelen, zoals die welke betrekking hebben op de verantwoording aan de minister (artikel 17 van de Landsverordening Sociale Verzekeringsbank).
--	---

		<i>Er kan dan ook worden geconcludeerd dat het niet nodig is de opheffing per transitiedatum van de Sociale Verzekeringsbank van de Nederlandse Antillen nog eens in dit rijksbesluit te regelen.</i> <i>Het land Curaçao heeft het voornemen een Sociale Verzekeringsbank voor Curaçao op te richten. Formeel zal deze organisatie in het leven worden geroepen bij landsverordening van Curaçao. Ook de verschillende uitkeringsregelingen die Curaçao hanteert zullen op de nieuwe situatie moeten worden toegesneden. Hetzelfde geldt voor het land Sint Maarten, waar ten aanzien van de Sociale Verzekeringsbank de situatie echter een andere is. Sint Maarten heeft het voornemen de Sociale Verzekeringsbank van Curaçao met de uitvoering te belasten, op basis van inkoop van dienstverlening. Gelet op het ontbreken van een ‘eigen’ uitvoeringsorganisatie behoeft het land Sint Maarten niet in een ‘instellingsverordening’ Sociale Verzekeringsbank te voorzien. E.e.a. valt buiten het bestek van dit rijksbesluit en is ter regeling aan de betrokken landen.</i>
P.B. 2010, no. 103	XVIII	Het besluit van 8 oktober 2010 tot afkondiging van het besluit van 27 september 2010 houdende instemming met het ontwerp voor een Staatsregeling van Curaçao zoals vastgesteld bij de eilandsverordening van de eilandsraad van het eilandgebied Curaçao van 4 september 2010 . (Stb. 380)
P.B. 2010, no. 104	XVIII	Het besluit van 8 oktober 2010 tot afkondiging van het besluit van 27 september 2010, houdende instemming met het ontwerp voor een Staatsregeling van Sint Maarten zoals vastgesteld bij de eilandsverordening van de eilandsraad van het eilandgebied Sint Maarten van 21 juli 2010 (Ab. 2010, nr. 25) (Stb. 386)
P.B. 2010, no. 105	XVIII	Het besluit van 8 oktober 2010 tot afkondiging van het besluit van 27 september 2010 houdende regels ter uitvoering van de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Rijksbesluit rechtspositie leden openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba) (Stb. 359) <i>Uit de Nota Van Toelichting:</i> <i>1. Algemeen</i> <i>De organisatie van het openbaar ministerie en die van de rechtspraak is in afzonderlijke consensusrijkswetten neergelegd op basis van artikel 38, tweede lid, Statuut. Het besluit om tot afzonderlijke rijkswetten voor de organisatie van het openbaar ministerie en de rechtspraak te komen, is onder meer gelegen in het feit dat de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna rijkswet), geen betrekking heeft op het openbaar ministerie van Aruba, terwijl de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie de rechtspraak in alle Caribische delen van het Koninkrijk regelt. Dit besluit heeft tot gevolg gehad dat ook de regeling van de rechtspositie van de leden van het openbaar ministerie en onder andere rechters bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba in afzonderlijke consensus algemene maatregelen van rijksbestuur zijn neergelegd.</i> <i>De rijkswet bevat enkele kernbepalingen met betrekking tot de rechtspositie van de leden van het openbaar ministerie die minimumgaranties bieden voor de kwaliteit van het openbaar ministerie en ertoe bijdragen dat de leden van het openbaar ministerie hun taken en bevoegdheden kunnen uitoefenen. Deze kernbepalingen zien op benoemingsvereisten en onverenigbare betrekkingen, schorsing en ontslag en rechtsbescherming tegen rechtspositionele besluiten. De overige aspecten worden geregeld bij of krachtens consensus algemene maatregel van rijksbestuur. Dit rijksbesluit bevat de regeling van de rechtspositie van leden van het openbaar ministerie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Bij het opstellen van dit rijksbesluit is, evenals bij het opstellen van het Rijksbesluit Gemeenschappelijk Hof van Justitie, zoveel mogelijk aangesloten bij de geldende Nederlands-Antilliaanse wet- en regelgeving. Zo is paragraaf 2 ‘Rechten en verplichtingen’ van hoofdstuk 2 ‘De rechtspositie van de leden van het openbaar</i>

		ministerie' grotendeels gebaseerd op de Landsverordening materieel ambtenarenrecht. Op punten waar de geldende Nederlands-Antilliaanse wetgeving geactualiseerd diende te worden, is tevens gekeken naar de in Nederland geldende wet- en regelgeving. Dit is bijvoorbeeld gebeurd in het geval van de regeling van het ambtskostuum. Het voor de inwerkingtreding van dit rijksbesluit geldende Besluit van 12 februari 1869 houdende vaststelling van het costuum der regterlyke ambtenaren was toe aan actualisering. Op basis van het Kostuum- en Titulatuurbesluit rechterlijke organisatie zijn de artikelen 32 tot en met 34 van dit rijksbesluit tot stand gekomen. De regeling sluit aan bij het ambtskostuum dat nu in de praktijk wordt gedragen. Met uitzondering van de procureur-generaal en advocaat-generaal zijn de leden van het openbaar ministerie landsambtenaren. Voor zover de rechtspositie van deze landsambtenaren niet bij of krachtens de rijkswet is geregeld, wordt hun rechtspositie geregeld bij landsbesluit houdende algemene maatregelen of bij of krachtens wet. Zo worden de onderwerpen genoemd in de artikelen 12 tot en met 19, 21, 22, en 24, voor de leden van het openbaar ministerie van bijvoorbeeld Curaçao of Sint Maarten geregeld bij landsbesluit houdende algemene maatregelen. De formulering sluit niet uit dat de regelingen ten aanzien van de in de artikelen 12 tot en met 19, 21, 22 en 24, genoemde onderwerpen, die gelden voor de landsambtenaren van de landen Curaçao en Sint Maarten, ook gelden voor de leden van het openbaar ministerie van deze landen. Voor de leden van het openbaar ministerie van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, geldt ten aanzien van de in de artikelen 12 tot en met 18, 21, 22 en 24, genoemde onderwerpen hetgeen bij of krachtens de Wet materieel ambtenarenrecht BES geregeld is. Voor wat betreft artikel 19 geldt hetgeen bij of krachtens de Pensioenwet BES geregeld is. Hoewel de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties verantwoordelijk is voor de Wet materieel ambtenarenrecht BES en de daaronder hangende regelingen, is de Minister van Justitie het bevoegd gezag van de leden van het openbaar ministerie van Bonaire, Sint Eustatius en Saba en neemt dan ook de rechtspositionele beslissingen over deze leden. Zoals hiervoor al is aangegeven zijn de procureur-generaal en de advocaat-generaal geen landsambtenaren. Voor wat betreft de regeling van de onderwerpen genoemd in de artikelen 12 tot en met 19, 21, 22 en 24, is het land van standplaats bepalend voor de van toepassing zijnde regeling voor de procureur-generaal en de advocaat-generaal. Om, voor zover mogelijk, te voorkomen dat de rechtspositie van de leden van de openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba en de rechtspositie van de betreffende landsambtenaren uiteen gaat lopen, bepaalt artikel 25, eerste lid, dat de regelingen bedoeld in de artikelen 12 tot en met 19, 21, 22 en 24 zoveel mogelijk in overeenstemming zijn met de rechtspositieregelingen van de ambtenaren van de landen. Dit rijksbesluit bevat geen rechtspositionele bepalingen voor de rechterlijke ambtenaren in opleiding die officier van justitie willen worden. Op grond van artikel 46 van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie zijn de voorschriften met betrekking tot de selectie, de aanstelling, het ontslag, de opleiding en andere aangelegenheden die de rechtspositie van de rechterlijke ambtenaren in opleiding betreffen opgenomen in hoofdstuk 4 van het Rijksbesluit Gemeenschappelijk Hof van Justitie. Het ontwerp van dit rijksbesluit is tot stand gekomen met behulp van de inhoudelijke inbreng van de procureur-generaal van het openbaar ministerie van de Nederlandse Antillen. De financiële aspecten, met als onderdeel de verdeling van de kosten over de landen, van het parket van de procureur-generaal zijn opgenomen in het Rijksbesluit financiering parket van de procureur-generaal. De kosten van het parket in eerste
--	--	---

		<i>aanleg komen ten laste van het land waar het betreffende parket is gevestigd. Aan dit rijksbesluit zijn geen administratieve lasten voor burger of bedrijfsleven verbonden. Dit rijksbesluit ziet op interne aangelegenheden van de openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.</i>
P.B. 2010, no. 106	XV	Het besluit van 8 oktober 2010 tot afkondiging van het besluit van 27 september 2010, houdende regels ter uitvoering van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie (Rijksbesluit rechtspositie Gemeenschappelijk Hof van Justitie) (Stb. 358) <i>Uit de Nota Van Toelichting:</i> <i>1. Algemeen</i> <i>De organisatie van de rechtspraak en die van het openbaar ministerie is in afzonderlijke consensusrijkswetten neergelegd op basis van artikel 38, tweede lid, Statuut. Het besluit om tot afzonderlijke rijkswetten voor de organisatie van de rechtspraak en het openbaar ministerie te komen, is onder meer gelegen in het feit dat de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie (hierna de rijkswet) de rechtspraak in alle Caribische delen van het Koninkrijk regelt, terwijl de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, geen betrekking heeft op het openbaar ministerie van Aruba. Dit besluit heeft tot gevolg gehad dat ook de regeling van de rechtspositie van onder andere rechters bij het Hof en de leden van het openbaar ministerie in afzonderlijke consensus algemene maatregelen van rijksbestuur zijn neergelegd. Bij het opstellen van dit rijksbesluit is, evenals bij het opstellen van het Rijksbesluit openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, zoveel mogelijk aangesloten bij de geldende Nederlands-Antilliaanse wet- en regelgeving. Zo is paragraaf 1 ‘rechten en verplichtingen’ van hoofdstuk 3 ‘De rechtspositie van rechters’ grotendeels gebaseerd op de Landsverordening materieel ambtenarenrecht. Op punten waar de geldende Nederlands-Antilliaanse wetgeving geactualiseerd diende te worden is tevens gekeken naar de in Nederland geldende wet- en regelgeving. Dit is bijvoorbeeld gebeurd in het geval van de regeling van het ambtskostuum. Het voor de inwerkingtreding van dit rijksbesluit geldende Besluit van 12 februari 1869 houdende vaststelling van het costuum der regterlyke ambtenaren was toe aan actualisering. Op basis van het Kostuum- en Titulatuurbesluit rechterlijke organisatie zijn de artikelen 31 tot en met 33 van dit rijksbesluit tot stand gekomen. Dit rijksbesluit bevat de regeling van de rechtspositie van leden van het bestuur van het Hof, de directeur bedrijfsvoering, rechters, leden Beheerraad en rechterlijke ambtenaren in opleiding bij het Hof. Het Hof is een gemeenschappelijke voorziening van de landen van het Koninkrijk en is bovenlandelijk vorm gegeven. De (plaatsvervangend) leden van het Hof en de rechter-plaatsvervangers in eerste aanleg en de directeur bedrijfsvoering worden aangesteld bij de rechtspersoon Hof en zijn dus niet in dienst van een van de landen. De (plaatsvervangend) leden van het Hof, rechter-plaatsvervangers in eerste aanleg en de directeur bedrijfsvoering worden benoemd bij koninklijk besluit. De kern van hun rechtspositie wordt geregeld in de rijkswet (benoeming, schorsing en ontslag). De overige aspecten van de rechtspositie worden geregeld bij of krachtens algemene maatregel van rijksbestuur. Ook de leden van de Beheerraad worden bij koninklijk besluit benoemd. Regels over het ontslag, de schorsing, de bezoldiging en andere rechtspositionele aangelegenheden van de leden van de Beheerraad worden bij dit rijksbesluit gesteld. Rechterlijke ambtenaren in opleiding worden aangesteld door het bestuur van het Hof. Het bestuur is het bevoegd gezag van de rechterlijke ambtenaren in opleiding. Hun rechtspositie is nader geregeld bij of krachtens dit rijksbesluit. Een ontwerp van dit rijksbesluit is tot stand gekomen met behulp van de</i>

		inhoudelijke inbreng van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie. In Hoofdstuk 4 'Rechterlijk ambtenaar in opleiding' is tevens de inhoudelijke inbreng van de procureur-generaal van de Nederlandse Antillen verwerkt. De procureur-generaal van Aruba is eveneens in de gelegenheid gesteld om zijn bevindingen naar voren te brengen. De reden dat zowel de procureur-generaal van Aruba als de procureur-generaal van de Nederlandse Antillen is geconsulteerd is gelegen in het feit dat genoemd hoofdstuk ook ziet op de opleiding van de rechterlijk ambtenaar tot officier van justitie. De financiële aspecten, met als onderdeel de verdeling van de kosten over de landen, van het Hof zijn opgenomen in het Rijksbesluit financiering Gemeenschappelijk Hof. Aan dit rijksbesluit zijn geen administratieve lasten voor burger of bedrijfsleven verbonden. Dit rijksbesluit ziet op interne aangelegenheden van de rechtspraak.
P.B. 2010, no. 107	XVIII	Het besluit van 8 oktober 2010 tot afkondiging van het besluit van 30 september 2010 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van diverse rijkswetten en een rijksbesluit in verband met de opheffing van de Nederlandse Antillen(Stb.388) Noot: Gelet op artikel 34 van de Rijkswet financieel toezicht Curaçao en Sint Maarten, artikel 66 van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie, artikel 42 van de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, artikel 44 Rijkswet Raad voor de rechtshandhaving, artikel 8.3 van de Rijkswet aanpassing rijkswetten aan de oprichting van de nieuwe landen, artikel 26 van het Reglement voor de Gouverneur van Curaçao, artikel 26 van het Reglement voor de Gouverneur van Sint Maarten, artikel 5 van de Rijkswet Vaststelling van een zee grens tussen Curaçao en Bonaire, en tussen Sint Maarten en Saba, artikel 42, eerste lid, van de Samenwerkingsregeling waarborging plannen van aanpak landstaken Curaçao en Sint Maarten, artikel 37, tweede lid, van het Besluit tijdelijk financieel toezicht Nederlandse Antillen, Curaçao en Sint Maarten en artikel 33, tweede lid, van het Besluit tijdelijk financieel toezicht BES
P.B. 2010, no. 108	IX	LANDSBESLUIT van de 8ste oktober 2010 regelende de inwerkingtreding van de Loodsenlandsverordening 2001
P.B. 2010, no. 109	X	LANDSBESLUIT, houdende algemene maatregelen, van de 7de oktober 2010 ter uitvoering van de artikelen 12, 13a, tweede lid, en 13c, eerste, tweede en derde lid, van de Visserijlandsverordening (Landsbesluit visserij op volle zee) Uit de Nota Van Toelichting: Algemeen deel Inleiding Bij de inwerkingtreding van artikel 92 van de Landsverordening maritiem beheer zal de wijziging van de Visserijlandsverordening van kracht worden. De wijziging betreft in hoofdzaak de invoering van een nieuw hoofdstuk bevattende een aantal artikelen specifiek gericht op visserij op volle zee. Het onderhavige landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vindt zijn grondslag in genoemd hoofdstuk. De inwerkingtreding echter van deze wijziging van de Visserijlandsverordening dient op korte termijn plaats te vinden. Het desbetreffende landsbesluit is op [datum] vastgesteld. De opname van deze wijziging van de Visserijlandsverordening in de Landsverordening maritiem beheer volgt uit de implementatie in deze Landsverordening van een groot aantal verdragen op maritiem vlak, waarvan de belangrijkste is het VN-Verdrag inzake het recht van de zee (hierna te noemen: UNCLOS). Dit verdrag is voor de Nederlandse Antillen in werking getreden met ingang van 13 februari 2009.

WETGEVING NEDERLANDSE ANTILLEN**Overzicht tot stand gekomen wetgeving periode januari t/m oktober 2010**

P.B. 2010, no. 110	IX	LANDSBESLUIT van de 8ste oktober 2010 regelende de inwerkingtreding van de Landsverordening tuchtrechtspraak in de zeevaart
P.B. 2010, no. 111	IX	LANDSBESLUIT van de 8ste oktober 2010 regelende de inwerkingtreding van de resterende bepalingen van de Landsverordening maritiem beheer <i>Noot:</i> <i>Overwegende, dat de Rijkswet instelling exclusieve economische zone en het Besluit grenzen Caribische exclusieve economische zone met ingang van 1 september 2010 voor de Nederlandse Antillen in werking zijn getreden en dat het in verband daarmee wenselijk is de nog niet in werking getreden bepalingen van de Landsverordening maritiem beheer in werking te laten treden</i>